د سحر امید

[illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک	مخ
دَ کتاب پېژندنه	۷
دَ لیکوال پېژندنه	۸
دَ موندلو درک	۹
خصوصي مننه	۱۰
ترون	۱۱
خپلې خبرې	۱۲
سریزه (دَ سحر امید) عزیز قریشي	۱۷
سریزه (دَ ابراش خټک شاعري) رحمت شاه سائل	۲۱
نعت شریف	۲۸
دعا	۳۰
بغاوت	۳۱
غزل (دَ شین غر په سر تپه شوم چې خیبر ته ورسي)	۳۲
غزل (زهٔ خو وایم ځان مې بې او زړهٔ مې بې، وایه کنه تهٔ چې بې که نهٔ مې بې)	۳٤
غزل (لواغر او خړ خیبر چې یادومه په غزل کښې)	۳۵
غمونه	۳۷
اخلاق	۳۹
غزل (داچې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې)	٤۰
تذبذب	٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع	٤٢
تېږې	٤٣
غزل (چې دَ غضب کاتۀ نګار وکړي، ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي)	٤٦
چېلینج	٤٧
سرۀ ګلونه	٤٨
انتظار	٥٠
پېغله افغانۍ	٥١
غزل (نۀ مني قدغن زړۀ مې لیدۀ غواړي)	٥٢
غزل (دَ رقیب ګوته برملا مه نیسه۔ زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه)	٥٣
سیم و زر	٥٤
غزل (څۀ دې کړم دَ څو دې کړم دا څۀ کوې)	٥٥
غزل (دیدنونه به نن وۀ شي او که نه، دا زخمي زړۀ به مې بنۀ شي او که نه)	٥٧
سودا	٥٩
خطا	٦١
مسافر	٦٢
پښتو	٦٣
غزل (هغه چې په کاته شي دا زړۀ مې داسې داسې)	٦٥
نظم مستقبل دَ پاکستان	٦٦
مظلوم	٧١
غزل (هغه چې نشته ده اختر څۀ عجیبه غوندې دے)	٧٢
غزل(تاکه دَهار دَ اورې نمر کړلو ځان، ما هم ګنې سورے درون شجر کړلو ځان)	٧٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (سپرلیه راشه رنګینۍ راوړه، مونږ له پیغام دَ خوشحالۍ راوړه)	۷٤
بندګي	۷۵
لواغر	۷٦
علم	۷۷
ستاینه	۷۹
حسد	۸۰
خُلهٔ	۸۱
خار	۸۲
غزل (نهٔ مې غزل دَ مینې اورې نهٔ تپه دَ مینې)	۸۳
غزل (دا زړهٔ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسېږي)	۸۵
سرې لمبې	۸٦
غزل (که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ)	۸۷
ځان	۸۸
لوخ لغړ	۸۹
صداقت	۹۱
جنت	۹۲
برخه	۹٤
اودهٔ جذبې	۹٦
احترام	۹۸
امید	۱۰۰
وچ لرګے	۱۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب	۱۰۳
اسلام	۱۰٤
پټ حقیقت	۱۰۵
مقتدي او مُلا	۱۰۷
غزل (ورک مې کړي له ځانه په کاتئداسې، ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې)	۱۰۸
حیثیت	۱۰۹
درګوهر	۱۱۰
بېنظیر	۱۱۳
رڼا	۱۱٤
ژوند	۱۱۵
رحمت	۱۱٦
ښېې بربنډې	۱۱۷
خزان	۱۱۸
نا اشنا	۱۱۹
غزل (تږول ښکلي پسخېږي دَ ستاحسن ته)	۱۲۰
تور خال	۱۲۱
څوکۍ	۱۲۳
ترمې او ښکې	۱۲۵
قلم او خنجر	۱۲۹
همزار	۱۳۱
فولاد	۱۳۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے	۱۳۳
مېکونې شونډې	۱۳۵
دروغجن	۱۳۷
پښتنه مینه	۱۳۹
پښتون	۱٤۱
غزل (سترګې که دي سترګې خو بس ستا سترګې)	۱٤۲
فن	۱٤٤
افغان	۱٤٦
ځان	۱٤۸
کفن	۱٤۹
فکروخیال	۱۵۱
چې پښتون یم	۱۵۲
رموز	۱۵٤
ملت	۱۵٦
سمندر	۱۵۸
غزل (تا که دَ بنو ځوکې تېرې کړلې، ما هم ورته ځواني حوصلې کړلې)	۱٦۰
دَسرولۍ	۱٦۲
خوشحال خان	۱٦۳
غزل (دا چې ستا دَ زنې په سر زخه ده، خوښه مې ده بې حده مې خوښه ده)	۱٦٤
نظم لېونې زلمي	۱٦٦
پښتونخوا	۱٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (چې په تپه مې یکه زار نهٔ کوي، خواص خمسه به بې کار نهٔ کوي)	۱۷۰
سېل	۱۷۱
کافر	۱۷٤
دَ نور محمد ملنګ صاحب دَ شعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه	۱۷٥
شړیه شړوپ	۱۷۷
نظم "مور"	۱۷۹
پښتون	۱۸۲
غزل (لکه تن چې بې له سره بې معنې، داسې زهٔ بې له دلبره بې معنې)	۱۸۳
دَبقا ژوند	۱۸٥
خیر و شر	۱۸٦
غزل (خپل همت وژاړم که دا سترې سفر وژاړم)	۱۹۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَ کتاب ټول حقوق دَ مصنف په حق کښې محفوظ دي)

دکتاب پیژندنه

دَ کتاب نوم * دَ سحر امید

مصنف * ښاغلے اَبراش خټک

دَچاپ نېټه * ۲۰۱۷ء

تعداد * ۵۰۰

دَچاپ ځاے * علمیه پرنټنګ پرېس پېښور (9103898)0312-0346

ټائیټل ډیزاین * عابد پرنټرز محله جنګي پېښور

کمپوزنګ * ښاغلے محمد نواب خټک

* 0345-1933019

* 0314-8079217

* nawabarmourer@gmail.com

پروف کتنه * امان الله امان

* نور محمد ملنګ

* بنارس خان خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَلیکوال پېژندنه

دَ لیکوال نوم * ښاغلے اَبراش خټک

دَاوسیدو ځاے * ضلع کرک ترخه کوئي

دَفون شمېره * 0346-9728692

0313-6994947

دَپلار نوم * صوبېدار عالم بادشاه

دَ رونړو نومونه * عبدالرحمٰن درویش

فضل الرحمٰن طوفان

مقصودالرحمٰن صابر

مفتي حفیظ الرحمٰن

مجاهدالرحمٰن مهجور

دَ ځامنو نومونه * خذیفه خټک

سُدیس خان

وړوکے معاذ خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ موندلو درک

۱. یونیورسټي بک ایجنسي خیبر بازار پېښاور
۲. پښتو اکېډمي بک شاپ پېښاور یونیورسټي
۳. عامر پرنټنګ اینډ پبلېشر جنګي محله قصه خواني بازار پېښور
٤. ظفر کتاب ګهر کوهاټ
۵. کوهاټ کتاب ګهر کوهاټ
٦. نوید نیوز ایجنسي شنکی اډه ټیري
۷. حمزه بک ډپو مېن بازار بنو دکان نمبر ۱
۸. حمزه بک ډپو ټانچي بازار بنو دکان نمبر ۲
۹. حق بک ډپو کرک
۱۰. عامر سټېشنري کرک
۱۱. دلچسپ کتب خانه میټاخېل
۱۲. باچا خان لائبریري لتمبر کرک
۱۳. سني پرنټنګ پرېس امبیري کله چوک کرک
۱٤. ساون کاپي هاوس اینډ فوټو سټېټ سروس میټا خېل
۱۵. همراز فوټو سټوډیو اینډ آن لائن سروسز میټا خېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خصوصي مننه

١. ښاغلے نعیم ازاد صاحب سُهیلي پښتونخوا کوېټه
٢. رحمت شاه سائل باچا خان مرکز پېښور
٣. ښاغلے سلیم قرار
٤. پروفېسر عزیزالله قریشي تیري
٥. لوړ شاعر ادیب آیت الله خان خټک
٦. لوړ شاعر ادیب نور محمد ملنګ (خټک صاحب
٧. لوړ شاعر ادیب حکیم امین خټک
٨. لوړ شاعر ادیب ندیم ننګیال
٩. مصور اسلام زېب
١٠. چیرمین ویلج کونسل ترخه کویي حافظ سیف السلام
١١. قدرت علي شاه (ستر سیکټر عوامي نېشنل ګوند کرک)
١٢. اېډوکیټ لقمان حکیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ستر خوشحال خان خټک

او دَ هر

هغه کس په نوم څوک چې زما

دَ لیلیٰ وطن مجنون دے اوسر څنه یې

کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

دَتولو نه اول زۀ دَ خپلو هغو تولوخوارو ملګرو یو جهان مننه کوم چا چې اول زما دَ "سپېځلې جذبې" په چاپ کولو کښې او اوس دَ بل کتاب "دَ سحر امید"په چاپ کولو کښې په یوه بڼه مرسته وکړه او دَ خپلو تولو آتلانو او باباګانو دَ پاره لاس په دعا یم چې پروردګار دې ورته دَ عقبیٰ تول خوندونه او لذتونه نصیب کړي۔(امین)

دَ دې نه علاوه دَ خپلو درانو او قدرمنو مینه والو لوستونکو دَ زړۀ دَ تل نه مننه کوم چې زما دَ وړومبي کتاب "سپېځلې جذبې" یې حوصله افزایي او پذیرایي وکړه او زۀ بې دَ دې جوګه کړم چې یو بل کتاب چاپ کړم ۔زما دَ دې کتاب "دَ سحر امید" په چاپ کولو کښې زما دَ مینه والو لوستونکو مینه او ما ته راکړې حوصله شامله ده او زۀ یو ځل بیا دَ خپلو خوارو لوستونکو نه دا هیله لرم چې زما "دَ سحر امید" به هم لکه دَ "سپېځلې جذبې" حوصله افزایي او پذیرایي وکړي۔ که داسې وي نو زما داغالب ګمان دے انشاءالله زما دا ادبي سفر به هم دغسې مخ په وړاندې ګړندے روان وي او دَ خپلو مینه والو لوستونکو دَ پاره به ښکلې ښکلې فن پارې تخلیق کوم۔"دَ سحر امید" کښې ما دَ هرعمر او هر مزاج خیال ساتلے دے او کوشش مې کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے چې هر لوستونکے ترېنه خوند واخلي او څۀ نه څۀ استفاده ترېنه وکړي خو دا فیصله به زما لوستونکي مینه وال کوي چې زۀ پـه دې خپل کوشش کښې تر کومه حده پورې بریالے یم۔

دلته دَ یوې خبرې وضاحت کول غواړم هغـه دا چـې زمـا یـو محسن دَ لوړ قامت څښتن دَ اهونو او سُرونو شاعر نور محمـد ملنـګ "ختټک صاحب" شعري مجموعه ورکه شوې ده۔ دَ دې شعري مجموعې په حقله یو لنډ شان غزل نما نظم په دې کتاب کښـې لیکلے شـوے دے خو دَ ختټک صاحب دَ دې ورکې شعري مجموعې په حقله خپلو لوستونکو ته لږ وضاحت کول ضروري ګڼم۔

قدرمنو نور محمد ملنګ "ختټک صاحب" دَ پښتونخوا دَ سـهیلي اضلاع دَ بنو دَ سیمې لوړ شخصیت، عظیم شاعر ادیب دَ بناغلي غازي سیال صاحب شاګرد دے ۔ختټک صاحب خپل نظمونه او غزلونـه دَ کتاب دَ انتخاب دَ پاره دَ غازي سیال صاحب په خدمت کښـې پـېش کړي وو۔ محترم غازي سیال صاحب دَ دې کار تر سره کولو نه پس دا شعري مجموعه دَ یو بل ملګري پـه لاس ختـټک صـاحب تـه واپـس ورلېږلې وه خو دَ هغـه ملګـري نـه دا مسـوده چرتـه پـه لاره کښـې وغورځېده او دغه شان ورکه شوه ۔الله دې وکړي چې بیرته پیدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زمونږ لاسونو ته دَ کتاب په صورت کښې راورسي ـ (امین)

ستا دَ فیض له برکته
پورته لا رمه له ښکته
زهٔ اَبراش یې چې هر پل یمه یاد کړې
ښنګ کېدے شي چې یې زهٔ کړم فراموش

بې شکه! دَ نظم پلار اروابناد امین الله خاموش صاحب هغه سپین سپېځلے انسان دے چې دَ هېراولو نهٔ دے بیا په تېره تېره زما دَ پاره ځکه چې نن که زهٔ دَ "سپېځلي جذبې" او "دَ سحرامید" مصنف یم او یا مې دوه نوره کتابونه چاپ ته تیاردي نودا دَ دې قد آور شخصیت، دَ وچتې حوصلې او ژوندۍ جذبې خاوند اروابناد امین الله خاموش صاحب دَ صحبت خوارهٔ دي چې نن پرې زما سره سره زما دَ مینه والو لوستونکو خلې هم خوارې دي ـ خاموش صاحب پخپله دَ یو فعال او ژوندي تخیل ښبنتن وهٔ لکه ښنګه بې چې په پیرۍ کښې هم خپل تخیل مړېنې ته نهٔ دې ورکړې هم دغسې بې زما تخیل هم تل ژوندے ساتلے دے ـ

زهٔ به چې په سهیلي پښتونخوا کویټه کښې وم نو خاموش صاحب به اکثر ما ته په موبایل فون باندې خپل نظمونه اورول او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به يې هم غزلونه او نظمونه اورېدل او دغه شـان بـه يـې ماتـه ادبي ميدان ساز کړې وو او يا به چې زۀ کله کلي ته په چټۍ راغلم نو بيا به هم دَ خاموش صاحب په اصرار دَ هر اتوار په ورځ مونږ يو څـو ملګـري دَ دوي په حجره کښې راجمع کېدو او خاموش صاحب به زمونږ نظمونه او غزلونه اورېدل او وربانديې به يې زړۀ پورې تبصره کوله او مونږ بـه ترېنه ډېر څۀ زده کول۔ لنډه دا چې خاموش خاموش وۀ زمونږ دَ پاره يوه ولوله او يو جوش وۀ۔

دلته چې دَ يو بل ډېر مخلص ملګري محمد نواب خټک ذکر وۀ نۀ شي نو غټ زياتے به وي ځکه چې نواب خټک زمـا هغـه خـوږ او مخلص ملګرے دے چا چې بغېـر دَ معاوضـې نـه وړومـبے زمـا دَ "سپېځلي جذبې" او بيا "دَ سحر اميد" کمپوزنګ (کتابت) ډېر په تُندۍ او په وياله ټنډه تر سره کړو۔ لوې خداے دے نواب خټک ته زما سره دَ دې ښېګړې اجر و ثواب په برخه کړي۔ (امين)

په اخر کښې دَ يو څو ملګرو نومونـه چـې دَ يـادونې وړ دي۔ نديم ننګيال ،محمود عباس مبارز، راشد افغان، الحاج اسلم خان، تصور نواز، معلم انعام الله خټک، بشارت خټک، مطهر جاوېد ګُنډې، محمد عرفان خټک، محمد رياض عاجز، تنـوير خټـک، عادل خـان خټـک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افتخار ختک، خلیل ختک، واجد فاروق، محمدکامران(KCA)،ښاغلے سهیل ختک جمالي، عادل بازختک، نورالحسن، ضیاسر، معلم اعجاز ختک، نعمت الله مفکر،امیر سلطان ختک، شاهدالرحمٰن مجذوب، صفدر الرحمٰن، محمد رحیم ختک، شاکرالله، محمد یونس مروت، قسمت الله مروت، شیات نور، ظهیر ختک، ضیاءالاسلام، اقرار وطن یار، منصور الله جوش، توفیق الله، انشاءالله، افتاب الحسن، حلیم ختک، مدثر ختک، فیاض ختک، عزیزالله، عمران زېب، سمیع الله، مصور اسلام زېب، راحت ختک، انوارالحق، سبحان الدین بېزار، امیر نواز (وَرشنه لاچي)، فیض الابرار ختک، ظفر اقبال مدهوش، مهتاب الرحمٰن آتش، صبا ختک، ندیم ختک، نعیم عباس، محمد اعظم پنجابي، یاسر همراز، فرمان الله، خالد عابدین، اقرار وطن یار، صبور ساحل، حارث مدهوش، عمر ختک، ناصر ختک، حارث منظور او داسې نور ډېر ملګري۔

دا دې دعا سره رخصت غواړم چې ښاد او اباد اوسئ۔

فقط ستاسو

آبراش ختک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسحر امید

دَ څوترې مردم خېزې او دَ خټکو دَ ویاړ خاورې دَ ژوند په هره شعبه کښې داسې ځوانان زېږولي چې دَ ټولو پښتنو شمله پرې هسکه ده ـ دَ پښتو ادبي میدان کښې هم دا خاوره داسې معموره ده چې په غنډې میراخانخېل کښې دَ ادب په میدان کښې پریشان خټک لکه دَ قطب ستورې ځلېږي او پړقېږي او دغسې اختر زمان خټک، پروفیسر محبوب الرحمان مجروح، ډاکټر ساغر خټک، آیت الله خان خټک، امین الله خاموش او ظفر تنها دَ پښتو دَ قافلې هغه غړي دي چې دغه مشال یې په لاسونو کښې نیولې دَ رڼاګانو ښودنه کوي۔

دَ څوترې دَ ترخه کوېې په ادبي لعلونو کښې یو لعل ابراش خټک هم دے چې قلم یې په لاس کښې نیولې کله "سپېځلې جذبې" لیکي او کله دَ وخت تیارو نه مایوسه کېږي نا بلکه "دَ سحر امید" ډیوه هم پخپل زړهٔ کښې بله ساتي او نورو ته هم دا زېرے ورکوي۔

"دَ سحر امید " دَ ابراش خټک دویمه شعري مجموعه ده چې دَ هغه دَ خپلې ژبې او قام سره یې کچه مینه ترې څرګندیږي، دَ خپلې ژبې سره دا یې کچه مینه په جاربنایې او په خپلې ژبې ویاړ کوي او دا اظهار او دا ویاړ داسې اعلانوي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ خپـل نیکـه پـه بـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مې دین پښتون ایمان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه تپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

دَ ابراش خټک په شاعرۍ کښې غم دَ یـار او غـم دَ روزګـار دواړه په غورځنګونو دي دَ زړهٔ تارونه چیړي او داسې خوندوره نغمـه زېږوي چې خوږو زړونو له مرهم وي او ټکور هم۔

ماشـــــومان دَ ســـــتا دَ کلـــــي
مــــا پـــــه لوټـــو کانـــو ولـــــي
دا چـــــې داســـــې راپېســــــې
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ویلـــي
کـــــه دا تــــا ورتـــــه ویلـــــي
مــــا پـــــه سرو ســـــتوګو منلـــي

دَ رومانیت دا ښکلې انداز یې دَ لیدو دے ....

زهٔ خـــو وایــــم ځـــان مـــې یـــې او زړهٔ مـــې یـــې
وایـــه کنـــه تـــهٔ چـــې یـــې کـــه نـــهٔ مـــې یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغســـــي مـــــدهوش مــــي همېشــــه ســــاته
څــــهٔ خـــواږه نشـــه دَ ژوندانـــهٔ مــــي يــــې

په غم کښې ډوب شوګير وهلې خپل احوال داسې بيانوي.........

زهٔ دې له غمــــــه شـــــوګيرې تېــــــروم
تــهٔ يــې بــې غمــه خپـــل خوبونــه کــوې

او بيا چې کله پخپل ماحول نظر اچوي دَ سرمايې دَ بُتانو دَ ظلم و استبداد فرياد داسې کوي.....................

چې ظلمونــه پــه خوارانــو رنــګ پــه رنــګ کــه
خــدايا دا فــراخ جهـــان پـــه هغـــو تنــګ کــه
ورانــوي چـــې زمـــا خـــرې خـــوارې خـــونې
محلونـــه دَ دې غتـــو غتـــو رنـــګ کـــه

ابراش خټک دَ رحمٰن بابا په شان........

قناعــت مــې دَ خرقــې لانـدې اطلــس دے
دَ تمـــام جهـــان بادشـــاه ظـــاهر ګـــدا يـــم

وايـي چې ....

ارتګــــــي دَ قناعـــــــت سره ترلــــــې
کامـــــراني دَ لـــــوړ همـــــت سره ترلـــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا دا شعر............

تــا تــه مبــارک شــه دَ بنګلــې جنــت

زۀ پخپلــه خونــه کښــې جنــت لــرم

دَ طبقاتي کشمکش دغه هنداره هغه په بغاوت مجبوره کوي ....

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښې ښکاره

کومـــــه زۀ دَ داســـــې روايــــاتو بغــــاوت

دَ روزګار غمونو او خپل چاپېرچل او دَ هغې عکسونه دَ هغۀ په "تذبذب" نظم ، نظم "مستقبل دَ پاکستان"او نورو ډېرو بلا نظمونو او شعرونو کښې دَ هغۀ دَ روڼ شعور بخري برېښنا کوي۔

زۀ دَ ابراش خټک دَ پاره لاس په دعا یم چې لوے خـدائے دې بې تخیل نور هم افاقي کړي۔امين

په ډېره پښتنه مينه

پروفيسر عزيزالله قريشي

ټيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَابراش خټک شاعري

تـــهٔ دَ ســـوزېدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
زهٔ پـــه وړانـــدې تلـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
تـــهٔ لکـــه دَ بـــت ولاړ، ولاړ بـــه وے
زهٔ پـــه وړانـــدے تلـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
زهٔ دَ بقـــا ژونـــد دَ ورکېـــدو نـــهٔ یـــم
تـــهٔ دَ ورکېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دَ شاعرۍ دَ کتاب نوم دے. ما دَ خپلو خبرو نه مخکښې لوستونکو ته دَ هغهٔ دَ غزل نه درې شعرونه ولیکل ما داسې ولې وکړل، ځکه مې وکړل چې لوستونکي دَ ابراش خټک دَ شعر ذایقه محسوسه کړي او زما سره زما په خبرو کښې شریک شي.

شاعري څهٔ شے دے او مونږ یې ولې خوښوو، تاسو دې سوال ته څنګه ګورئ. ستاسو ځواب هر څهٔ چې دې خو زهٔ وایم چې دَ شعر مثال دَ خوشبوئۍ دې یا دَ جانان دے خوشبویي څهٔ ته وایي دا ولې ده وجود یې څهٔ دې او جانان څهٔ دې مونږ ورسره ولې مینه کوو حسن څهٔ دې؟ مونږ یې ولې خوښوو، دَ دې ټولو خبرو نه چې کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ولې" پیدا کېږي دَ دې مونږ سره هېڅ ځواب نشته خو دَ ژوند هنګامه چې څۀ ده هغه ټوله په دې څیزونو ده کنې دنیا خو دَ کندو کپرو نوم دې بس خو یو شے دے نو ....

په اصل کښې زمونږ دَ پښتو شاعرۍ دا کمال دَ منلو دې چې هر څو که زمونږ شاعر دَ روماني انداز نه اغاز کړې وي خو ډېر زر دَ خپلې روماني شاعرۍ سره سره دَ وطن او قام په حواله داسې داسې خبرې وکړي چې مونږ ته دَ خپل اولس شاعر ښکاره شي. دَ ابراش خټک په شاعرۍ کښې هم دغه رنګ موجود دے. دَ دۀ شاعري دَ انفرادیت نه اوس اجتماعیت ته رارسېدلې ده او بیا که مونږ دَ ابراش دَ کتاب نوم ته وګورو "دَ سحر امید" په دې نوم کښې هم زمونږ اجتماعي ارمانونه مونږ ته په نظر راځي. زۀ په خپل نظر کښې دے شاعر ته داسې ګورم لکه دَ یو ماشوم په وجود کښې چې ځوان زلمے توانه طاقتور سړے سړي ته په نظر ورځي. زۀ دَ ابراش خټک شاعرۍ ته خوشبین ځکه شوم چې دَ ده په شاعرۍ کښې ډېر شعرونه دَ دۀ دَ اوچت افکار او په ښۀ کاوشونو دلالت کوي.

ابراش خټک فطرتي شاعر دے دَ الهام شاعر دے او دا حقیقت دَ هغۀ دَ ړومبي کتاب "سپېځلې جذبې" او دَ دې کتاب "دَ سحر امید" دَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه فن دَ تدریجي ارتقا نه واضح دې. پخپله دَ الهامي شاعرۍ وکالت په دې شعر کښې داسې کوي.

دَ ازل کاتب په برخه کښې راکړې
فنا نهٔ لري مدام دے زما فن
چې په زور وي هغه فن وي یو څو ورځې
چې مدام دے خو الهام دې زما فن

دَ ابراش خټک په شاعرۍ کښې دَ حسن عشق دَ محرکاتو نه علاوه نور ګڼ شمېر موضوعات لکه تعمیر او اصلاح، دَ مزدور ژوند یعني ترقي پسند رجحان، دَ مزدور سره مینه، حریت پسندي، وطن دوستي، بشر دوستي، دَ بل دَ درد احساس او داسې نور. دَ بل دَ درد احساس اودَ وطن دوستۍ جذبه یې په نظم "مستقبل دَ پاکستان" کښې وګورئ او دغسې دَ اصلاح او تعمیر رنګ یې په دې شعرونو کښې وګورئ

دَ غیر په خاوره ابادۍ جوړوې
په خپله خاوره بربادۍ جوړوې
خپله پښتو دې سپورې څښې ژاړې
تهٔ نورو ژبو له کمڅۍ جوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ مزدور سره دَ محبت او عقیدت جذبه او ولوله یې په دې شعرونو کښې ښکاره ده.

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلې په دې کار کښې ما جنـت دے هـم راحـت
نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښې ښـکاره
کومــــه زۀ دَ داســــې روایـــاتو بغـــاوت

دلته به زۀ دا خبره وکړم چې په دې دور کښې کتـاب چـاپ کول او بیا په تېره تېره دَ پښتو کتاب چاپ کول زړۀ او ډېره لویـه سـینه غواړي ځکه چې په دې دور کښې هر سړے یو غـټ نقـاد دے او دَ تنقید کولو مقصد یې هم فقط دَ سړي دَ زړۀ ماتول وي. تنقید دَ پاره دَ اصلاح ښه خبره ده خو تنقید دَ پاره دَ تنقید ښه خـبره نـۀ ده. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې که څۀ لږه ډېره کمي شته دا دَ مطالعې سبب کېدے شي خو زما دَ پوخ یقین دے چې دَ وخت سره سره به دا کمي مونږ ته بیا نـۀ محسوسېږي ځکـه چـې پـه ابـراش خټـک کښـې دا صلاحیت هم موجود دے او فني صلاحیت هم.

مونږ ته پکار دي چې مونږ دَ دې شاعر رهنمايي او حوصـله افزايي وکړو. دې ابراش په دې کتاب کښې ډېر نوي و خوارۀ غزلونـه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه شته چې زمونږ دَ ادبي زوق تنده ماتولې شي. دَ دهٔ کتاب په ډېره همدردانه جذبو لوستل پکار دي چې زمونږ دا شاعر دَ صبا دَ پاره زمونږ دَ قام او ژبې یوه بختوره اثاثه وګرځي.

زهٔ دَ نمونې دَ پاره ستاسو سره دَ ابراش خټک څو شعرونه شریکول ضروري ګڼم.

تذکره ستا دَ جمال چې پکښې نهٔ وي
هم تپه او هم سندره بې معنې
دَ اخلاص خوند او خوږلت چې پکښې نهٔ وي
ستا په ستوني کښې شکره بې معنې

تل وینم دَ شعر او غزل تل وینم
داسې یو نظریمه دَ فکر و فن

فرنګ کونتره دَ هوا وګڼه
تهٔ عقابي ورته نظر جوړ که
چې دَ فرنګ دَ ظلم شپې ختمې شي
توري له شرنګ ورکه سحر جوړ که

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــې دَ خوشــحال شــمله پــرې فخــر وکــړي
پښتــــونه سر دې داســــې سر جـــوړ کـــه

زه درتـــه ګورمـــه بـــې وســـه ماشـــوم
تــهٔ مــې بــې بــې وژنــې بابــا مــې وژنــې
زهٔ ســـتا دَ خـــوږي خصـــلت پالنـــه کـــوم
تـــهٔ زمـــا خـــوږي وژنـــې ادا مـــې وژنـــې

زهٔ دَ روڼ ســـــحر پـــــه طمـــــع پایمـــــه
تــا کــه مي پــه ژونــد تیــارې خــوارې کړلــې

دا چـــې کـــړې قیصـــې دَ مایوســـۍ راتـــه
تـــا لیـــدلې نـــهٔ دي جـــوړ همـــت زمـــا
کـــړم چـــې ابـــیاري دَ ګل دَ زړهٔ پـــه خـــون
دغـــــه ده جذبـــــه دَ حریـــــت زمـــــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــه دي سر کــــشي سر مـــې څــــۀ وکړمـــه
وایي کــــټ بنـــۀ یـــم ټیټیـــدلې نـــۀ شـــم
پـــه سرکـــشۍ کنبـــې یـــې پښـــتو پوشـــیده
ځکـــه څـــۀ بنـــد ورتـــه ټرلـــې نـــۀ شـــم

او دغسې نور ډېر شعرونه په دے کتاب کښې شته چې زمونږ ادبي ذوق ته ژوند بخښلې شي هیله لرم چې ابراش خټک به خپل دا یون په خپل کړاو او ریاضت او په مینه نور هم ګړندے کړي. مونږ ټول دَ دۀ دَ پاره لاس په دعا یو.

په ډېره پښتنه مینه
رحمت شاه سائل
باچا خان مرکز پېښور
۲ جولایي ۲۰۱٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

رهـــبر دَ رهبرانـــو دے رهـــبر هغـــه یـــو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

څـۀ داسـې دلربـا ده چـې ټـول وفـا وفـا ده
دَ خوږ زړۀ مسیحا ده غمګین په غم زما ده

شفیع چې به زمـا وي پـه محشـــرهغه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

دنیـا ده کـه عقـبیٰ ده دَ دۀ پـه سر پیـدا ده
باچـا ده کــه ګــدا ده دَ هرچـا رهنمــا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرېږي مې په سترګو کښې اکثر هغـه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

روضې له به یې ځمه دیدن بـه یـې کومـه
ابـراش یـې یادومـه تـل اوښـکې تویومـه

زمـا دَ ړنـدو سـترګو دے نظـر هغـه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

اِلٰــهي دَ بــدو چــارو نــه مــې ژغــوره
دَ محفــل دَ بــدکردارو نــه مــې ژغــوره

مــا روان پــه نېغــه لار دَ شریعــت کــه
دَ شــیطان لعــین دَ لارو نــه مــې ژغــوره

چې په بد وخت کښې مخ واړوي بل لورته
دَ بنــهٔ وخــت دَ تابعــدارو نــه مــې ژغــوره

چې په خلهٔ یې وي یوه پــه زړهٔ کښــې بلــه
دَ دې وخت دَ ډوزې مــارو نــه مــې ژغــوره

چې خاطر دې ما اَبراش پــه سیم و زر کــه
ربــه داســې رشــته دارو نــه مــې ژغــوره

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلے په دې کار کېښې مـا جنـت دےهـم راحـت

کوم څۀ چې مې په زړۀ وي هم هغه زما په خلـۀ وي
زده کـــړے مـــا ســـبق دَ حقیقـــت او صـــداقت

صورت بس هغه یو دے چې دَ زړۀ مـې دے واکـدار
واکدار به دَ زړۀ نۀ کړم بل صـورت پـه یـو صـورت

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســـــې روایـــــاتو بغـــــاوت

په غر کښې هم څرګند دے او په سمه هـم څرګنـد
قربـــان شـــم دَمـــزدور دَمشـــقت او دَ محنـــت

همـت تـه یـې قـوت ورکـړو دې مـا ابـراش خټـک
چـې پریوتـۀ نظـر مـې دَ مـزدور پـه لـوړ همـت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ شین غـر پـه سر تپـه شـوم چـې خیـبر تـه ورسي
دا زمـــا دَ مینـــې غـــر دې لـــواغر تـــه ورسي

زۀ اواز دَ لــواغریــم هــم نوښــار، هــم دَ خیــبر
دَ یووالــــي دا خـــبر دې هـــر بشـــر تـــه ورسي

تخیـــل مـــې اول لاړ شي دَ کابـــل وکـــړي ســـیلونه
دَ کابـــل نـــه چـــې راســـتون شي پېښـــور تـــه ورسي

دَ افغان غم لېونے کړم نـۀ خنـدا شـته نـۀ خوبونـه
دا زما پـه سر کښـې درد دې هـر یـو سر تـه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره دې روغه وکړي که مې سر غواړي که پسونه
زمـــا دغـــه یـــو پیغـــام دې مـــرور تـــه ورسي

په دې خپل ساده عاشق دې لـږ نظـر دَ کـرم وکـه
هســې نــه چــې لېــونے شي دَ غــرۀ سر تــه ورسي

دَ ابراش په کور کنبې اور چې لګـولے کـوم وګـړي
دَ دې اور دغـــه لمبـــې دَ هـــغي درتـــه ورسي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زۀ خــو وایــم ځــان مــې یــې او زړۀ مــې یــې
وایــه کنــه تــۀ چــې یــې کــه نــۀ مــې یــې

خـــس راتـــه ښـــکاریږي بـــې لتـــا جهـــان
هر څۀ کـه یـې ګرانـه خـو بس تـۀ مـې یـې

دغســـې مـــدهوش مـــې همېشـــه ســـاته
څـــۀ خـــوارۀ نشـــه دَ ژوندانـــۀ مـــې یـــې

ولـــې دې هـــر نـــاز پـــه اوږه وړم ابـــراش
دا خـــو راتـــه ووایـــه چـــې څـــۀ مـــې یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــواغر او خــړ خیــبر چــې یادومــه پــه غــزل کښــې
څـهٔ هغلتـه نـه راوړمـه او څـهٔ وړمـه پـه غـزل کښـې

امید شته چې بـه پښـتون شـم دَ پښـتو نـه بـه خـبر شـم
تــذکره دَ پښــتنو چــې تــل کومــه پــه غــزل کښــې

له مودو ورک شوے ځان بـه خاڅخا پکښـې پیـدا کـړم
پښــتانهٔ دَ لــر او بــر چــې لټومــه پــه غــزل کښــې

دا دَ غیر په دام کښې نښتے یو پښتون دے چې دوه ښکاري
زهٔ یــې بیــا پــه ډیــره مینــه یــو کومــه پــه غــزل کښــې

شــونډې وچــې زلفــې ســپورې مــا افغــان تــه ده ولاړه
دَ پښــتو دَ نــاوې څنــې غوړومــه پــه غــزل کښــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پښــتو دَ نــاوې ســترګې کــه هرڅـو دي ســیاه پوشــې
دَ خپــل فـن پـه سلایــي یـې توروﻣـه پـه غـزل کښـې

که هر څـو دَ وخـت خپســه مـې په فکروخیـال کښـېني
زۀ یــې بیــا بیــا تخنومــه ویښــومه پــه غـــزل کښـــې

سهېلـــې پښــتونخوا کوېټــه ننګرهــار او کــه کابــل دے
خپـل خلـوص پښـتنه مینــه ورلېږمــه پـه غـزل کښـې

غــــر ښـــیٰ دَ لــواغر وه مــا ابــراش ایســاره نــۀ کــړه
دَ شین غرپـه جګـه څوکـه پسـې تلمـه پـه غـزل کښـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه

چې دَ چا مې هر دم وړي دي نازونه
هغه نهٔ مني زما مشقتونه

هغه کس چې ما ازاد په تن او من کهٔ
نن يې ما لره تړلي ښې لاسونه

دا مې خنکه دَ زړهٔ سر دے نهٔ پوهېږم
هر وګړي ته زما شميري عېبونه

چې هيڅ غم زما دَ غم ورسره نشته
دَ هغه غمونه وړم په سر پنډونه

چې په کومه خلهٔ يې تل زما صفت کهٔ
په هغې خلهٔ يې نن راکړل پېغورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبهٔ خور که مې هـر څـو دَ زړهٔ پـه خـون کـړل
نهٔ مې خپـل او نـهٔ مـې ښـکل کـړل سرهٔ ګلونـه

چــې ز مــا ابــراش خټــک دَ سر دښــمن دے
دَ هغــــــه سره کــــــوي مصــــــلحتونه

دوه شعرونه

پـــرون دې ویـــل راتـــه چـــې مـــهٔ راګـــوره
نـــن راتـــه ســـترګو کښـــې ســـتونه کـــوې

زهٔ دې له غمــــــه شــــــوګیرې کومــــــه
تـــهٔ یـــې بـــې غمـــه خپـــل خوبونـــه کـــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاق

چې دَ بل په غم غمجن په ښادۍ ښاد یې
مبارک شه بامراد یې بامراد یې

ځان شاګرد شمېره په وړاندې که تلل غواړې
که هر څو هم په خپل فن کښې غټ استاد یې

خامخا به ستا په غم آه و فریاد کا
که دې بل په غم کښې تهٔ هم په فریاد یې

نهٔ په ژوند او نهٔ په مرګ به دَ چا یاد شې
که قائل دَ تشدد او استبداد یې

دا دې ښکلي وو اخلاق چې نن یادېږې
که هر څو خاورې ایرې یې واوره ښاد یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چې په ما پورې خندا کوي دا ښهٔ نهٔ کوي
دا ډېره غټه ناروا کوي دا ښهٔ نهٔ کوي

که حلال کړې چرګ یم یاره خو دَ ستا دَ پاره
دا چې زما دَ سر سودا کوي دا ښهٔ نهٔ کوي

پرون دې وې چې ډېر مې بدې شي شین سترګے رقیب
په ترخ کاتهٔ چې ورته بیا کوي دا ښهٔ نهٔ کوي

نهٔ ښایي نهٔ ښایي دَ ستا سره پښتونه یاره
کله چې "نا" او کله "ها" کوي دا ښهٔ نهٔ کوي

اغیار ته ونیسې لاسونه دَ دعا دَ پاره
ما خوار عاجز ته بد دعا کوي دا ښهٔ نهٔ کوي

رقیب دَ پاره مینه مینه یې وفا وفا یې
دې ما ابراش سره جفا کوي دا ښهٔ نهٔ کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذبذب

دا زۀ ظـــالم او کـــه مظلـــوم يمـــه زۀ
څـوک داسـې شـته چـا تـه معلـوم يمـه زۀ

څوک مې طالب، څوک مـې ترهګـر يـادوي
مـــا تـــه را اوښايـــئ چـــې کـــوم يمـــه زۀ

هلتـه سـخي شـمه چـې ځـاے يـې نـۀ وي
دَ سـخاوت پـه ځـاے کښـې شـوم يمـه زۀ

دَ وخـت څپيـړو چرتـه لـوے کـړم کـه نـه
کـــه نـــه له هغســـې ماشـــوم يمـــه زۀ

هـــر څـــو کـــه مـــا جګـــه شـــمله ترلـــې
والله کـــه پـــوے يـــې پـــه مفهـــوم يمـــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع

چې ظلمونه په خوارانو رنګ په رنګ که
خدایه دا فراخ جهان په هغو تنګ که

چې یې مخ دَ مسلمانو ځنې واوړي
غیر مسلم خدایه په خپله کښې په جنګ که

چې دَ غیر په خلهٔ مې وژني ورانوي مې
حیرانیږم چې افغان دغسې شنګ که

ورانوي چې زما خړې خوارې خونې
محلونه دَ دې غټو غټو رنګ که

چې منګلې یې دَ خوار په وینو سرې دي
هم دغسې یې په خپلو وینو رنګ که

طمع توکه به ابراش دَ چا نه وکړم
چې افغان هم عادتونه دَ فرنګ که

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

چې بـه زرغـون شي خيـال مـې نـهٔ شي
پـه بلنزينـه مـې لونـګ كـرلي دينـه

كـه دې دَ بـل چـا خـاطر وكـهٔ
اميـد لـره چـې بـه دَ سـتا خـاطر كوينـه

اول دَ زمكـې خـاطر وكـه
پـس له خـاطره ترېنـه غـواړه سرهٔ ګلونـه

چـې يـو نظـر يـې وويـنم نذرونـه مـې منلـي
پسـونه مـې منلـي دي ډېـر پسـونه مـې منلـي

تـل بـه ډنـډر وي ګل بـه نـهٔ شي
څـوک چـې پـه للمـه دَ ګلونـو كـر كوينـه

اللّٰه پـه زړو نـو كښـې اوسـيږي
كـم عقلـه مـه ازاروه دَ خلقـو زړونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــهٔ کــه دَ بــل پــه غــم ښــادي کــړې
دَ ســتا پــه غــم بــه خاٰمخــا ښــادي کوینــه

تــهٔ کــه دَ بــل پــه غــم خوشــحال وې
دَ ستا په غــم بــه هــر ســړے خوشــحاله وینــه

دا تـــهٔ یـــې چـــې کـــوې جانانـــه ســـتمګره
دې مـــا سره معملـــې جانانـــه ســـتمګره

چـــې مســـافر دَ بـــل وطـــن شي
دَ خپــل وطــن ارمــان بــه ولــې نــهٔ کوینــه

ســـــتا دَ یـــــادونو سره یـــــاره
په بل وطن کښــې ورځــې شــپې صبا کومــه

ډیـــر راتـــه یـــادیږي مســـافر جانـــان
یـــه خدایـــه رایـــې ولـــې زر جانـــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا که ته راسره نهٔ وې
مسافرۍ کښې راسره وي ستا یادونه

اختر په کور کلي کښې خوند کړي
دَ مسافرو څهٔ اختر څهٔ یې خوندونه

دَ مسافرو څهٔ ژوندون وي
خوراک یې غم وي په ذِکر کوي خوبونه

باور وکه اشنا چې دې کالونه نهٔ راځي
خوبونه نهٔ راځي ما له خوبونه نهٔ راځي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې دَ غضب کاته نګار وکړي
ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي

دَ شونډو اوريې ما لمبه کړي
چې صفتونه دَ اغيار وکړي

په يو نظر يې يم بار بار وژلے
که داسې نۀ ده بيا دې لار وکړي

رقيب ته کړي په نۀ غوښتو ستونه
ما ته په غوښته هم انکار وکړي

رښتيا وعده يې دَ رقيب سره وي
په مونږه هسې انتظار وکړي

وړو ته وايي ابراش داسې ولۓ
کاڼي راواخلي په ما وار وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیلنج

دَ خپـل نیکـهٔ پـه پـل روان پښــتون همـت لرمـه
پښتو مـې دیـن پښــتوایمان پښــتون همـت لرمـه

تنکې غـوټې بـه دَ ازغـو پـه بـڼ کښــې وټوکـوم
باغ به پیدا کړم هم بـاغوان پښــتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاســه
بیا بـه تپـه کـړم یـا قربـان پښــتون همـت لرمـه

میئن به دوي هم په پښتو لکه دَ ځان غوندې کړم
دغه ښایسته ښکلې ځوانـان پښــتون همـت لرمـه

که دَ اغیار خېټه خوږېږي لري شک په زړهٔ کښې
چیلنج دا ګز دے دا میـدان پښــتون همـت لرمـه

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ ګلونه

ماشومان دَ ستا دَ کلي
ما په لوټو کاڼو ولي

دا چې داسې راپسې دي
لکه تا چې ورته ویلي

که دا تا ورته ویلي
ما په سر سترګو منلي

راته نور مخونه هیڅ دي
چې مې ستا مخ ته کتلي

که مې سر دے او که مال دے
ما په تا باندې بایللي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــــتا دَ چــــــم دَ وړو کانــــــي
سرۀ ګلونـــــه ښکلــــــي ښکلــــــي

ګمـــــان مــــــۀ کــــــوه جانانــــــه
چـــې ابـــراش بـــه ترېنـــه زغلـــي

درې شعرونه

لکه ازغـے مې زړۀ کښې ښخ يې زما ګلـه يـاره
زمادَ زړۀ نه به بيرون نـۀ شـې هـيڅ کلـه يـاره

زۀ به دې خپل ګڼم يو ځل مې درته خپل ويلـي
تۀ مې پردے پـردے ګڼـه يـه زمـا خپلـه يـاره

دا دَ زړۀ وباسـه چـې زۀ بـه دې دَ زړۀ وباسـم
زما په زړۀ کښې بـه اوسـېږے تـل ترتلـه يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

نـهٔ دَ چـا دَ سـترګو تـوریـم نـهٔ دَ چـا دَ غاړې هـاریـم
دا دَ چـا دَ پـاره ژونــد کــړم دا دَ چـا پــه انتظــاریــم

دَ اُمیـد ډیـوه مـې مـړه ده اسـتوګن یـم پـه ظلمـت کښــې
نهٔ مې دوست نهٔ مې احباب شته په ګرفت کښې دَ اغیار یم

چا طالب او چا ترخکر کړم، ډیرې خلې ډیرې قیصـې دي
تل په نوي نـوم یـادیږم دَ هـر چـا سـترګو کښـې خـاریـم

پـه مثـال دَ نابینـا یـم، تـل پــه پټـو سـترګو یـون کـړم
دَ مــنزل پتـــه یـــې نشـــته زهٔ روان پـــه داســـې لار یـــم

همېشــه چـې دَ بـل بـار تـه نګوسـار وي مـرد هغـه دے
زهٔ کـه مـرد یمـه نـامرد یـم، چـې دَ بـل پـه اوږه بـاریـم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله افغانۍ

نشـــه یــې ده پــه سر کښــې دَ خــانۍ او امــیرۍ
نـو دا بـه څنګـه پـوې کـړم پـه معنیٰ دَ غریبـۍ

دا کس دَ دې لائق نۀ دے چې ورکړو سرۀ ګلونه
راځئ چې ورته واچـوو نـن غاړې کښـې رسـۍ

راځئ پښتنو نن چې دا مغل پښتون راټینګ کـړو
سم دم به شي چې وخوري په دې سريو څوڅپلۍ

په ژوند يې چې په ستر ګو مجبوري ليدلې نـۀ وي
هغـه بـه احسـاس څـۀ وکـړي دَ بـل دَ مجبـورۍ

مغـل بـه شـاعرۍ تـه زمـا هسـې داسـې وايـې
افغـان تــه بــه ښــکاريږي لکــه پېغلــه افغــانۍ

لعلونه بـه ګڼـې دې مـا اَبـراش خټـک شـعرونه
پـوهېږي چـې کـوم خلـق پـه معيـار دَ شـاعرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـهٔ مـــني قــدغن زړهٔ مـــې لیـــدهٔ غـــواړي
دغســې ســتا زړهٔ غــواړي کــه نــهٔ غــواړي

راوله دَ زړهٔ خــــــبره شـــــــوندېو تــــــــه
ووایــه پــه جــار چــې څــهٔ دي زړهٔ غــواړي

درشـــم او کـــــه نـــــه دا راتـــــه ووایــــه
زړهٔ خــو مــې نــن خامخــا درتلــهٔ غــواړي

دا کـــه دا قیصـــه زمـــا او ســـتا تـــر میـــنځ
مینځ کښې دا رقیب پکښې بیا څهٔ غواړي

پـــوي دَ شرافـــت پـــه ژبـــه نـــهٔ شـــولو
ښـــکاري راتـــه دا چـــې ډیـــدهٔ غـــواړي

ښـــهٔ پـــوهېږم ښـــهٔ وربانـــدې زهٔ ابـــراش
دا ظالمـــان چرتـــه زمـــونږ ښـــهٔ غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ رقیب ګوته به برملا مه نیسه
زړهٔ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه

ساقیه پام کوه بې قدره به شې
جامونه ډک ورته بیا بیا مه نیسه

غاړه مې ونیسه چې زهٔ او تهٔ وو
په ډک محفل کښې مې اشنا مه نیسه

تن مې تکړې که تهٔ بخپله خوښه
خو په وینا مې دَ بل چا مهٔ نیسه

چې دې سرهٔ کړي دي زما په وینو
دغه لاسونه اوس په شا مه نیسه

وښایه ما اَبراش ته بله ګناه
ده غریبې په ګناه ما مه نیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیم و زر

خود به درته ځان وایم چې ځان دې رانه وړې دې
ځکه دې غلام یم چې ایمان دې رانه وړې دې

کفر ته دې ګډ کړم خوي خصلت مې دَ کفارو شول
هغه خوي خصلت دَ مسلمان دې رانه وړې دې

ژوند دَ بې ننګۍ کوم چې تا سره مې مینه شوه
هغه نام و ننګ دَ نر افغان دې رانه وړې دې

کړم دې لیونۍ صبا دَ ستا، بیګا دَ ستا فکر
فکر دَ رحیم او دَ رحمان دې رانه وړې دې

څۀ چارې دې وکړې په ما یه دَ سیم و زر مینې
دین دې رانه وړې دې قرآن دې رانه وړې دې

دومره بې قیمته نۀ وۀ ځان دې ما ابراش ختک
نن شومه خبر چې ډېر ارزان دې رانه وړې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څـهٔ دې کـړم دَ څـو دې کـړم دا څـهٔ کـوې
ګرانــه بــې پښــتو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

مــا وې دا پښــتون سر بــه مــې ټیــټ نـهٔ شي
نــن پــه ټیټېــدو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

مخکښې دې ډېر زیات ومــه پــه زړهٔ کښــې زهٔ
اوس پــه کمېــدو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

ســــخته دې یــــوه دَ بلــــې ســــخته وې
مــړ پــه اندېښــنو دې کـــړم دا څـــهٔ کـــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســتا دَ پــاره ســتا کــوڅې تــه څــم راځــم
خــوب دَ لیونــو دې کـــړم دا څـــه کــوې

نــهٔ دې شي پيــرزو پــه مــا دَ ســمې ژونــد
سر پــه تــورو غــرو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

اوس مـــې دَ زړهٔ ګل ایيـــاري نـــهٔ کـــوې
بــس پــه رژيــدو دې کـــړم دا څـــه کــوې

هــر وخــت مــرور وې اَبــراش څــهٔ وکـــړم
ســترې پــه جرګــو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دیدنونـــه بـــه نـــن وۀ شي او کـــه نـــه
دا زخمـــي زړۀ بـه مـې ښـۀ شي او کـه نـه

دا زمــــا دَ خـــوږ زړګـــي آه و فریـــاد
ګرانـــه تـــا تـــه اوریـــدۀ شي او کـــه نـــه

په پاخه خُلۀ چې لوزونـه تـل اومـۀ کـړي
دا لوظونـــه بـــه پاخـــۀ شي او کـــه نـــه

چې مې سترګو ته ځیر ګورې ربنتیا وایـه
تاتــه ځـان پکښــې لیـدۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالـــــي پـــال وګـــوره دا راتـــه وښـــايه
زړۀ زمـــا بـــه زمـــا زړۀ شي او کـــه نـــه

دا چـې نـن تراخـۀ تراخـۀ دي بـې له تانـه
دا وختونـــه بـــه خـــوارۀ شي او کـــه نـــه

خُلۀ خو خُلۀ ده دَ اغيار چې ستا په خُلـۀ ده
خُلۀ دې ما اَبراش بـه خُلـۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

خُلـهٔ دَ ســتا خــو پکښــې ژبــه دَ بــل چــا ده
ګرانـــــه ډېـــــره دَ افســــــوس خــــــبره دا ده

هــر يــو کار چــې تــهٔ يــې کانــدې دَ زړهٔ سره
زهٔ يـــې ويـــنم دَ رقيـــب پکښـــې رضــــا ده

دا چــې تــهٔ ورتــه پــه سرو شــونډو موســيږې
دَ رقيـــب خلـــهٔ ځکــــه ډکــــه دَ خنــــدا ده

ځـهٔ ګنـاه او ځـهٔ خطـا خـو پـه مـا پـور کـه
دا چــــې تــــل يـــې راکـــوې دَ ځــــهٔ سزا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکــــرمن زۀ دَ ســــتم او سزا نـــــۀ یـــــم
هــاې افســوس چــې دَ تــور نیتــو پــه وینــا ده

دَ کم اصلو په تـور نیـت دې خـدای خـبر کـه
تــــل پــــه خلــــۀ او پــــه زړۀ دا زمــــا دعا ده

کــــه دې یــــو دیــــدن دَ سر پــــه بــــدله وي
مــــا اَبــــراش لــــره قبــــوله دا ســــودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطا

په رخسار دې لکه اوښکه تل بهېږم
دا چې ولې دې تر لبو نهٔ رسېږم

ستا یادونه راسره وي باور وکه
که هر څو په تورو غرونو کښې اوسېږم

دَ صورت وینه مې وچه رنګ مې زېړ شو
هر چا ولیدم خو تا ته نهٔ ښکارېږم

چې دې بدې شمه دومره دَ زړهٔ سره
څهٔ ګناه څهٔ مې خطا ده نهٔ پوهېږم

تش کاتهٔ چې ډک محفل کښې راته وکړې
خدائے قسم چې په جامو کښې نهٔ ځايېږم

ستا نظر په ما اَبراش کله پرېوزي
که هر څو درته زهٔ وړاندې وروستو کېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافر

چې بې وطنه بې جانانه یې اختر تیریږي
څۀ قیامتونه به په زړۀ دَ مسافر تیریږي

نصیب یې نۀ شول دَ پلنګ نۀ دَ بستر خوبونه
هره لمحه یې بې بالینه په ډګر تیریږي

تل مخامخ وي مسافر دَ لوړو تندو سره
دَ ژوندانۀ ورځې یې دغسې اکثر تیریږي

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

زۀ پښتو کـه هـر پښتون ته وکړې یم
داسې هم یو شته چې یې ستایلې یم

شکر دې په خلۀ کښې خو یې پاتې یم
خېر دې که ده زړۀ نه یې وتلې یم

ځیر که راته وګوري دَ نن پښتون
کمه دَ چا نۀ یم ډېره ښکلې یم

ژبه یې په بله ژبه نۀ خوزي
یو ځل یې چې زۀ په ژبه ویلې یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مـــې یــو پښــتون جانــان مونــدلے دے
ځکــــه مقـــابلې تــــه راوتلــــې یـــم

بیا مې لاس وهـي پـه تـور اوربـل کښـې نـن
بیـا یـې نــن شـین غــر تــه خېژولــې یــم

مـري کـه پـاتې کېـږي غېـر زمـا پـرې څـۀ
ښـــۀ دَ چـــې اَبـــراش پـــه لاس نیـــولې یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغـه چـې پـه کاتـۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې
ګـوګل نـه پـه واتـۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

تـالیِ خورمـه ځنګېـږم دَ فکـر پـه تـالونو
زلفان یې چې خـوارۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

چـې ځـیر راتـه وګـوري هغـه پـه اودو سـترګو
هـر زخـم مـې اودۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

والله چـې مـا پښـتون کـړې بانـۀ تېـرۀ تېـرۀ یـې
رانبـغ چـې پښـتانۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مستقبل دَ پاکستان

دَ ماسخوتن ګپ — دَ پېښور اے پي اېس واقعه

ماشوم:

خــوراکې تــا له بــه دَ سرو ښــکلې والــۍ راوړمــه
تنــدي له ټيــک هــم بــه دې پــوزې له نتکــۍ راوړمــه
باباجـــي! تــاله بــه هــم ښــکلې شــملاګۍ راوړمــه
مورجــانې تــاله بــه هــم ښــه ښــکلې شــاړۍ راوړمــه

ملالےتــهٔ ولــې خفــه يــې تــاله څــهٔ راوړمــه
تــاله بــه ســپين او سرهٔ پــاپړ او ډېــر خــوارهٔ راوړمــه

خــو دا بــه هلــه راوړم کلــه چــې زهٔ ځــوان شــمه
جــوړ چــې دَ علــم پــه قــوت غــټ پهلــوان شــمه

موربي بي:

دا ارمانونــه دې پــوره کــړه خــدایے زمــا بچيــه
زمــا پــه خلــهٔ او پــه زړهٔ دغــه دَ دعا بچيــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا مســـتقبل دې وي روښـــان رڼـــا رڼـــا بچيـــه
تـــل دې ودانـــه وي پـــه تـــا زمـــا دنيـــا بچيـــه
بـس دې اوده شـه نـور مجلـس بـه کـوو بيـا بچيـه

ښـه دَ مورجـانې لـږ هـوم ورک کـوم اوده بـه شـمه
چې څه نـه څـه وکـړم، پـوهېږم څـه نـه څـه بـه شـمه

پـه دې ورۀ وجـود يـې دومـره غټـه شـپه تېـره کـړه
دَ څـه نـه څـه دَ پـاره شـپه يـې شـوګيره تېـره کـړه

اوبـه مـې ګرمـې کړلـې مـورې اودسـونه وکـړئ
هلـه راپـاڅئ اذان شـوے دے مونځونـه وکـړئ
دَ خېـر دَ پـاره دعا اوغـوارئ نفلونـه وکـړئ
الله پـه غوښـته خوشـحالېږي تـرې سـوالونه وکـړئ

مورجـانې مـا تـلاوت کـړې مـا نفلونـه کـړي
دَ لوے خداے نه مې سـوالونه غرونـه غـرونـه کـړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پاکستان دَ ترقۍ او خوشحالۍ دَ پاره
په خصوصي توګه دَ دې دهشت ګردۍ دَ پاره

دَ سکول جامې مې اچولې دي تيار يمه زۀ
وېن به رادرومي بس دَ وېن په انتظار يمه زۀ

لکه چې وېن راغے مورجانې هارنونه کوي
زما دوستان هم دَ بهر نه اوازونه کوي

هله مورجانې په تېفن کښې راله څۀ واچوه
نيمه اګۍ ورسره نيمه پراټهۀ واچوه
مورجانې لږ راله دې سترګو کښې رانجۀ واچوه
خوراکۍ تۀ راله دې مټو کښې بستۀ واچوه

موري رخصت راکوه لاړمه دَ خدائے په امان
ځۀ په خندا خندا خپل سکول ته لاړل دا ماشومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــو دا خنــدا دَ هــر ماشــوم شــوه پــه ژړا بــدله
پـه یـو سـاعت کښـې شـوله دا خـواږه فضـا بـدله

څـو ټوپـک زنـو پـه دې سـکول بانـدې حملـه وکـړه
ټـولې نــرۍ دَ دغـــې ظلـــم ننـــداره وکـــړه

مــۀ وژنــه مــۀ مــې وژنــه زۀ ماشــوم نــادان یمــه
زۀ خـــو دَ هېڅـــا نـــۀ دَ ســـود او نـــۀ دَ زیـــان یمـــه
زۀ دَ ادکـــې مـــور دَ خـــوږ زړګـــې درمـــان یمـــه
تـــۀ هـــم انســـان یـــې آخـــر زۀ هـــم یـــو انســـان یمـــه

دغســې نــۀ ده چــې فقــط زمــا دَ ځــان قاتــل یــې
زمــا دَ مــور بــې بــې زمــا دَ باباجــان قاتــل یــې
دَ انســانیت قاتــل یــې هــم دَ مســلمان قاتــل یــې
زمــا دَ دیــن قاتــل یــې هــم مــې دَ ایمــان قاتــل یــې
دَ وخــت قاتلــه تــۀ زمــا دَ هــر ارمــان قاتــل یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَپښتو نخوا په هر یو کور کښې دې ویرونه جوړ کړل
زما دې زړه پښور زړۀ کښې دې زخمونه جوړ کړل
ظالمه تا خو دَ ظلمونو ریکارډونه جوړ کړل
دَ ماشومانو دَ سرو وینو دې ډنډونه جوړ کړل

زما تور سرې او ګلونه ماشومان قتلوې
دا ماشومان نه، ډاکټران پروفیسران قتلوې
دې ما اَبراش خټک مذهب زما ایمان قتلوې
په حقیقت کښې مستقبل دَ پاکستان قتلوې

خو دا مې واوره اې قاتله په کهلاو غوږونو
بدل به اخلم درنه زۀ پښتون دَ دې ظلمونو

تل به دَ ستا دا دَ ظلمونو سلسلې نۀ وي
زما په وینو به تل ستا منګلې سرې نۀ وي

ستا دا منګلې تر څنګلو کټ کولې شمه
دغسې تا هم په سرو سترګو ژړولې شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظلوم

کور کنبې مې وژنې په بیدیا مې وژنې
په څۀ ګناه په څۀ خطا مې وژنې

نۀ مې کوټه نۀ مې حجره محفوظه
که په جمات کنبې یم هم بیا مې وژنې

زۀ درته ګورمه بې وسه ماشوم
تۀ مې بې بې وژنې بابا مې وژنې

زۀ ستا دَ خوي خصلت پالنه کوم
تۀ زما خوي وژنې ادا مې وژنې

<><><><><><><><><><><>

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه چې نشته ده اختر څهٔ عجیبــه غونـدې دے
هر ماښــامےاو هرســحر څهٔ عجیبــه غونـدې دے

لکه غلبېل سورې۔سورې۔شواُف یې هم ونـهٔ کـهٔ
زما پښتون زخمي ځیګر څهٔ عجیبه غوندې دے

په څهٔ ګناه په څهٔ خطـا مـا تـه دا ښـهٔ نـهٔ ګـورې
هر یو نظر هر یو بشـر څـهٔ عجیبـه غونـدې دے

دَ حق خبره خو کوي خو حـق ګویـــي نـهٔ کـوي
زما منــبر زمـا رهــبر څـهٔ عجیبـه غونـدې دے

وایـي مات ښهٔ یم او کټ ښهٔ یم ټیټیــدلې نـهٔ شــم
دا سر خوړلے زما سر څـهٔ عجیبـه غونـدې دے

په ما ابراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
دا دغـي وخت دا ستمګر څهٔ عجیبه غوندې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـا کـه دَ هـاړ دَ اوړي نمـر کړلـو ځـان
ما هم ګڼ سورے درون شـجر کړلـو ځـان

زۀ دَ جرګـــو نــــه پــــه شــــا رانغلمــــه
تاکــه هــر څــو هــم مــرور کړلــو ځــان

چـې پـه محشــر بـه مـې دَ اور نـه ساتــي
پــه داســې نــور مــې منــور کړلــو ځــان

تــۀ کـــه پــه نــۀ خـــبره شر جــوړوې
مــا پــه امــان دَ هــر يــو شر کړلــو ځــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سپرلیه راشه رنګینی راوړه
مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه

زمونږ کوځې کنبې کوم بخوا به چې وو
هغه خوند رنګ دَ زندګی راوړه

سوکړه ختمه که نیستي ختمه که
مونږ له سامان دَ سوکالی راوړه

زمونږ دَ ژوند ناوې چې بیا سینګار شي
دَ سرو نتکی دَ سرو ولی راوړه

دَ نوي کال سپرلیه خدای دَ پاره
دَ پیغلې شال راوړه شاړی راوړه

اَبراش خټک وایمه ګجې ګجې
زما رېښې رېښې پګړی راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګي

بې له خدایه چې دَ بل چا سر ټيټې کړم
په دې کار به ځان له ګرانه زندګي کړم

الباسط او القابض چې هغه ذات دے
څۀ حاجت چې دَ بندګانو بندګي کړم

چې دَ بل دَ ژوند په لار کښې خندۀ او خاريم
هم په دې به دَ خپل ژوند لاره ازغي کړم

هر حاجت مې دې له غېره خدائے مې هېر دے
ځکه زۀ اَبراش په ژوند کښې اسويلي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لواغر

کـه یـې سـیمه او کـه غـر دے ماشـاءالله
لـــواغر خــو لــواغر دے ماشـــاءالله

که ورۀ دي کـه ځوانـان او کـه سـپین ږیـري
دلتـــه هـــر یـــو بهـــادر دے ماشـــاءالله

دې ازاد دَ جهالـــت تـــورو تیـــارو نـــه
لکـــه رونړ هســـې قمـــر دے ماشـــاءالله

پـه لیـدو یـې چـې بیمـار زړونـه رغیـږي
عجیبـــه یـــې مـــازدیګر دے ماشـــاءالله

دغـــه دواړه یـــې دَ یـــوتر بلـــه تیـــر دي
کـــه قلـــم او کـــه خنجـــر دے ماشـــاءالله

زۀ اَبـراش ختـک بـه یـې زار دَ لـواغر کـړم
کـه مـې سر او کـه مـې زر دے ماشـاءالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم

دَ علــم پــه قــوت جــوړ زورور شـــه راځــه
خاونـد دَ هــر يــو څـيز دَ بحــرو بَــر شـه راځـه

ربښـتيا طالــب علـم شـه حصـول دَ علـم وکـه
دَهـــر چـــا نـــه بهـــتر او بـــالاتر شـــه راځـــه

که علم دې حاصل کۀ دا دې تـوره ده هـم ډهـال
غالــب شــه او محفـوظ دَ هــر يـو شر شـه راځـه

دَ علــم پــه رڼـا دَ جهالــت تيــارې کــه ختمــې
په تکه توره شـپه کښـې روڼ سـحر شـه راځـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـريـې چـې تـر عرشـه لامکانـه پـورې رسي
دَ زمکـې پـه مـخ داسـې يـو نظـر شـه راځـه

دا سر په سرحساب نهٔ دے چې هر چا ته تيتېـږي
تيتېــږي چــې الله تــه داســې سر شــه راځــه

دې ما ابراش خټک دې نصـيحت تـه فهـم وکـه
خـبر پـه خپـل بهبـود پـه خپـل ضرر شـه راځـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستــا یــنه

دا دې غنـــدنې دې هـــم يـــو جهـــان مننـــه کـــوم
خلۀ مې دې ماتــه شي چې زۀ پـرې ستا غندنـه کـوم

بــې ځايـه مـه کـوه تنقيـد مـې پـه تخليـق او تحريـر
زۀ دَ تخليـــق او خپـــل تحريـــر گـــره کتنـــه کـــوم

ارمـــان پـــرې ورېـــژوه ښـــې دېـــرې پوښـــتنې وکـــه
زۀ دېـــرې نـــۀ کـــوم يـــوه درنـــه پوښـــتنه کـــوم

دا راتـــه ووايـــه حاســـده چـــې تـــۀ ولـــې ســـوزې
زۀ چـې غـزل کښـې دَ شـين غـر دَ پاسـه تلنـه کـوم

ستا خو عادت دے که دې زۀ هـر ځـاے غنـدلې يمـه
مگر اَبراش بـه دې پـه هـر ځـاے کښـې ستاينه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسد

دَ کینې ډک دا خچن زړونه مـو وینځـل غـواړي
دلتـــه فضـــا دَ رورولـــۍ قـــائمول غـــواړي

حاسده تا چې په خپل حسد او کینه ساز کـړې
دا دې محـــــل دا بنیادونــــه نـــړول غـــواړي

دا غټ شجر چې ایاري یې تا پـه حسـد کـړې
دَ دې شـــجر دَ تنــې جـــرړې کټکـول غـواړي

سُر که مُطربـه راشـه نـن دَ خپـل ربـاب تارونـه
دا فضـــاګانې دا اهونــــه ختمـــول غـــواړي

وچېـره بیـا مستې نعمـې ربـاب له ټنـګ ورکـه
دا دَ غمونــو نــه ډک زړونــه خندېـدل غـواړي

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

خُلهٔ

غټـان کـه بـد وايـي کـه ښـهٔ وايـي
بد يې څوک نهٔ ګڼي چې څهٔ وايي

دا دَ غټـانو خلـهٔ ده بـاک يـې نشـته
شـپږو تـه شـپږ او کـه اَتـهٔ وايـي

چې په معنئ دَ پښتو نهٔ پوهيږي
هغـه هـم ځـان تـه پښـتانهٔ وايـي

دې ما اَبراش خټک دې خوارې خلې ته
څوک داسې شته چې ورته خلهٔ وايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خار

که خاوند یم کـه فرزنـد یـم او کـه پـلاریـم
دَ ایمـان متـاع چـې نـهٔ لرمـه خـواریـم

دَ دنیـا متـاع کـه نـهٔ لـرم بـاک نشـته
چـې متـاع دَ دیـن لرمـه غـټ مـالداریـم

ګلـه ګل یـې تـهٔ زمـا دَ دواړو سـترګو
پـروا نشـته کـه دَ سـتا سترګوکښـې خـاریـم

خـدای دې تـا زمـا دَ لاسـه ازار نـهٔ کـه
سـتا دَ لاسـه کـه زهٔ سـل ځلـه ازاریـم

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـهٔ مـې غـزل دَ مینـې اوري نـهٔ ټپـه دَ مینـې
پـه څـهٔ اټـکل جانـان تـه وکړمـه قیصـه دَ مینـې

هغـه کـه مینـه مینـه وایـي خـو دَ شـوندو پـه سر
زمـا پـه زړهٔ کښـې دَ محکمـه اراده دَ مینـې

که یې هـر څو هـم پـه وعدې پسې وعـده وکـړله
مګـر پـوره یـې یـوه هـم نـهٔ کـړه وعـده دَ مینـې

دا چـې شروع ده نـن زمـا او دَ جانـان تـر مینځـه
انجـام بـه مومـي او کـه نـه دغـه ډرامـه دَ مینـې

هـر چـې راځـي زمـا پـه سر او پـه زړهٔ ښـېږي لګـوي
څوک داسې شته چې مـا له راکـړي حوصـله دَ مینـې

دا نفرتونـه دا ظلمونـه چـې خونـدي شي پکښـې
غـواړم پـه پاکـه زمکـه داسـې زلـزله دَ مینـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرات دَ امن به تر ے غواړم دَ وطن دَ پاره
جګه شمله به ورله ږدم په سر تحفه دَ مینې

دا چې یادېږم په هر ځا ے کښې دَ نفرت په نامه
بیا به اوچته کړم په درست جهان نامه دَ مینې

ګر دَ اُلفت دَ ګل به وکړم دَ نفرت په للمه
بیا به تخلیق کړم یوه نوې افسانه دَ مینې

جذبه دَ مینې به یې خامخا راولړزوي
که یې محسوسه کړه زما زړهٔ کښې جذبه دَ مینې

امید قوي دے چې راکوز شي دَ نفرت له بامه
که په نظر یې شوه زما په تن جامه دَ مینې

دعا کوئ چې روغه وکړي ټوپک وغورځوي
بیا ورله بیایمه اَبراش خټک جرګه دَ مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زړۀ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسيږي
دا زړه دَ ستا نادار دے چې مالدار پکښې اوسيږي

روښان به په رڼا دَ معرفت نۀ شي هیڅکله
تر څو چې دا درهم او دا دینار پکښې اوسيږي

دا ستا په دې يو متې زړۀ کښې خوار ځايږي کله
بس دغه څو شتۀ من خلک په شمار پکښې اوسيږي

دا زړۀ دې تر هغې پورې په زړونو کښې مۀ شماره
تر څو چې دا مېخوار او دنيادار پکښې اوسيږي

دَ ګلو باغيچه ده خو دَ پاره دَمالدار
دَ خوار غريب دَ پاره سور انګار پکښې اوسيږي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې لمبې

څۀ تودې سرې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې
ډېرې اندېښنې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

نۀ مې څوک همدرد او نۀ غمخوار په سترګو ولیدۀ
تکې تورې شپې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

ختمه یوه نۀ وي په قیصې پسې قیصه راځي
څۀ ډېرې قیصې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

مۀ مې پوښته نوره دا شین غر دَ لواغر کسه
دغه شان درانې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

راشه که مې ګورې په ایرو کښې له لوګیږمه
تکې سرې لمبې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ
پټ به نۀ کړے پرې زما دَ وینې رنګ

دَ ننګیال بابا په رنګ به غالب نۀ شې
وي به دغسې مغلوب ستا دا اورنګ رنګ

زۀ نمسے دَ ننګیالي بابا ننګیال یم
په عالم کښې دې ښکاره زما دَ ننګ رنګ

په باطن کښې دَ سیرت ښکلا یې ګوره
په ظاهر صورت یې مۀ غنده بد رنګ رنګ

هر یو رنګ له خپله رنګه، بویې له بویه
په لونګ کښې چا لیدلے دے دَ بنګ رنګ

زۀ اَبراش خټک دَ امن طلبګار یم
ستا په روڼ جبین عیان ښکاري دَ جنګ رنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

پــه ســیم و زر رانــه ایمــان اخلــي
پــه ســپینه ورځ یــې پــه میــدان اخلــي

ســخته یــوه یــې وي له بلــې ســخته
پــه خــو خــو رنــګ مــې امتحــان اخلــي

پــوره بــه نــه شي دغــه خــواب دَ اورنــګ
چــې پــه دولــت بــه دې افغــان اخلــي

فرنــګ کــه مــا له ســپین و زر راکــوي
خــو پــه بــدل کښــې رانــه ځــان اخلــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ لغړ

بـد بنـده دَ پـاک سـبحان شي بـد انـدېش
بـې مقصـده چـې ګویـان شي بـد انـدېش

پـه یـوه ګـړۍ یـوه پـه بلـه، بلـه
زړ منکـر دَ خپـل بیـان شي بـد انـدېش

لکـه بـت ولاړ دَ ژونـد پـه مرحلـو کښـې
نـهٔ روان او نـهٔ کاروان شي بـد انـدېش

دَ دې خپلـې پـوچ ګویـۍ له برکتـه
نـهٔ ودان او نـهٔ کامـران شي بـد انـدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل آشـول کانـدي اَغــې یـې نصیب نـهٔ شي
ځــان له تنــدر دَ آســمان شي بــد انــدېش

لــوخ لغـــړ او اواره پـــه جهـــان تېـــر شي
نــهٔ دَ بــل او نــهٔ دَ ځــان شي بــد انــدېش

ځان که هر څهٔ هر څـهٔ شـمېري اخـر دا چـې
بـــې وزره بـــې پایـــان شي بـــد انـــدېش

نتیجـــه یـــې اخـــر دا شي اَبـــراش وایـــم
پـه ایمـان خـلاص دَ ایمـان شي بـد انـدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت

ارتکـــــي دَ قناعــــــت سره ترلــــــې
کامرانــــي دَ غـــټ همـــت سره ترلــې

پوشیده دې غټ عزت په ښهٔ خصلت کښې
بـــې ارزي دَبـــد خصــلت سره ترلــې

بـد خصـلت دَ بـدنامۍ باعـث جـوړیږي
نیـک نامــي دَ ښـهٔ خصـلت سره ترلــې

صــداقت او پــوچ ګويـــي دي سره لــرې
صـــاف ګويــي دَ صــداقت سره ترلــې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

نــه سر تــه بالښــت نــۀ پــه سر چــت لــرم
خیــال لکــه اســمان هســـې اوچــت لــرم

خـــود پـــه راپســـې وي غاصـــبان دَ وخـــت
زړۀ کښـــې چـــې جذبـــه دَ حریـــت لـــرم

تـــۀ خـــان دَ محـــل زۀ دَ جـــونګړې خـــان
ســـتا کـــه عـــزت شـــته زۀ هـــم عـــزت لـــرم

تـــا تـــه مبـــارک شـــه دَ بنګلـــې جنـــت
زۀ پـــه خپلـــه خونـــه کښـــې جنـــت لـــرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـهٔ کـه سـیم وزر لـرې زمـا پـرې څـهٔ
زهٔ دَ فکـــرو فـــن غونـــدې دولـــت لـــرم

دا چـــې مـــې اغاز کـــړل نـــن درانـــهٔ ویـــل
دا خـــو دَ درانـــو درانـــو صـــحبت لـــرم

تـهٔ چـې پـه تېـه مـې یکـه زار وکـړې
زهٔ اَبـراش پـه زړهٔ کښـې دا حسـرت لـرم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

زمـــا نـــام زمـــا مقـــام دي زمـــا فـــن
نـــام راكـــړي غـــټ انعـــام دي زمـــا فـــن

هغه ځاے هغه منصب مـا لـره هـيڅ دے
چې په كوم ځاے كښې بدنام دي زمـا فـن

چې په كـوم پلـۀ مـې بيايـې پسې ځمـه
مقتـــدي دي هـــم امـــام دي زمـــا فـــن

هـــم پـــه دۀ مـــې ابتـــدا هـــم انتهـــا ده
هسـې نـه چـې چنـد ايـام دي زمـا فـن

برناحقه هر محفل او پـه هـر ځـاے كښـې
تـا غنـدلي پـه هـر ګـام دي زمـا فـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخـــا یـــې پــه غندنـــه خفـــه کېــږم
زمـــا ځـــان زمـــا ګلفـــام دې زمـــا فـــن

کــم علمــي او زمــا فــن دې سره لــرې
هـــم اِدراک هـــم احـــترام دې زمـــا فـــن

چې په زور وي هغه فن وي يو څو ورځـې
چــې مــدام دې خــو الهــام دې زمــا فــن

دَ ازل کاتــب پــه برخــه کښــې راکــړې
فنــا نـــهٔ لـــري مـــدام دې زمـــا فـــن

که هــر څــهٔ دې خــو دې مــا ابــراش دَ پــاره
ګل انـــــدام او دل ارام دې زمـــــا فـــــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودهٔ جذبې

چــې پــه پښــتو قربانېــدلے نــهٔ شــم
هرګــز پښــتون ځــان تــه ویلــے نــهٔ شــم

زمــا پښــتو چــې بــې ننګــي ګنــي خــوک
دا اوتـــې بـــوتې یـــې مـــنلے نــهٔ شـــم

دا دَ زړهٔ وباســـــه دَ وخـــــت قاتلـــــه
چــې زهٔ پښــتون دې لار نیــولے نــهٔ شــم

هغــه چــې هــر پــل زمــا سر مــاتوي
زهٔ یــې هــم ګل پــه سر ټــومبلے نــهٔ شــم

اوس بــه کفــن پــه سر تــړم ملګــرو
بــس دې نــور اوښــکې څــڅولے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خنکــه رهــبر، خنکــه دَ ژونــد ترجمــان
خپــل چاپیریــال چــې زۀ لیــدلے نــۀ شــم

قلــم بــه مــات کــړم نــور بــه نــۀ لیکمــه
اودۀ جــذبې چــې ویښــولے نــۀ شــم

داسې که خلۀ وي نــو چــې نــۀ وي ښــه ده
دَ حــق وینــا چــې پــرې کــولے نــۀ شــم

ســتا دَ خــاطره خپــل خــاطر پــه لمبــو
اَبــراش ختــټک نــور ســوزولے نــۀ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احترام

اورولـــــو له موقـــــع دَ کلام ورکـــــه
انعـام مـهٔ ورکـوه خېـر دې دُشـنام ورکـه

اے خاونـــده دَ نومونـــو ډېـــرو ډېـــرو
راشـه نـن خـو دې ګمنـامو له نـام ورکـه

تـــا نوشـــلې همېشـــه ډکـــې کاســـې دي
راشه نن خو دې مسکین له یو جـام ورکـه

دا يــو ډېــر بنــهٔ دَ شــاعر دَ پــاره ډېــر دي
دا لفظونــه خــوار شــاعر له انعــام ورکــه

که هـر څـو دَ غـټ مقـام سره ګمنـام دے
دَ مقــام چــې مســتحق دے مقــام ورکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ الـزام او دَ دُشـنام فـن خـو مـې نـهٔ دے
زړهٔ دَ سـتا چـې پـرې یخیـږي الـزام ورکـه

ســاه راښــکلي دم خــتلے راتــه ښــکاري
بــس دې نــور دې تخیــل له ارام ورکــه

افــتراق پــه محبــت کښــې کلــه کلــه
محبــــت له اســــتحکام او دوام ورکــــه

تش پـه خلـهٔ یـې دَ ادب وګـړے یـاد کـه
خـوار اَبـراش خټـک له دا احـترام ورکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید

مـا هـره شـپه صـبا کـړه دَ صـبا پـه طمـع طمـع
صـبا رابانـدې تېـر شي دَ بېګـا پـه طمـع طمـع

صـبا او دَ بېګـا پـه ځـاې نـن بیـا بیـا راتـه وایـي
دا پاتې ژونـد بـه تېـر شي دا دې بیـا پـه طمـع طمـع

حقدارکـه دَ جـزا نـهٔ یـم دَ یـار خلـهٔ دَ منظـوره
سزا دې راله راکـړي دَ جـزا پـه طمـع طمـع

لا شـمعې بلـوم اَبـراش خټـک دَ امیـدونو
پـه تکـه تـوره شـپه کښـې دَ رڼـا پـه طمـع طمـع

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچ لرګے

چې پښتون يمه دا ځکه بد سړے يم
که نه دا چې دَ خوشحال بابا نمسے يم

څۀ ګناه او څۀ خطا خو په ما پور که
وچ په وچه دې په سترګو کښې ازغے يم

ستا دَ هر يو سوال ځواب راسره شته خو
دَ حيا او دَ پښتو نه وچ لرګے يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب

یـو پښـتون یـم دَ جنـوب کـه دَ شـمال یـم
دَ ننګیـال بابـا نمسـے یمـه ننګیـال یـم

شخصـیت زمـا مغلـوب دے غالـب نـۀ شـوم
کـه هـر څـو هـم زۀ وګـړے باکمـال یـم

څـۀ یـې حـد شـته او کـه نـه دَ وخـت قاتلـه
کـه نـه دغسـې بـه تـل حـلال حـلال یـم

دا زمـا خپـل وسـایل مـې مسـایل دي
دَ اخـتر دَ وړومبـی ورځـې هـلال یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ زما او سپین زما دي سود یې بل خوري
په ودانۍ ودانۍ کښې زۀ کنګال یم

تۀ پوهېږې زۀ پوهېږم چې دا ولې
نۀ چا حل کړم نۀ به حل شم هغه سوال یم

حیثیت زما مغلو تسلیم نۀ کړو
که هر څو هم زۀ بې مثله بې مثال یم

زۀ پښتون اَبراش که څم په اسمان بره
دَ مغل دَ پاره نن هم خواب و خیال یم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام

هـــر يـــو انســـان چـــې بـــل انســـان قتلـــوي
پـــه حقيقـــت کښـــې دا خپـــل ځـــان قتلـــوي

دا مســـــلم نـــــۀ دے نـــــۀ اســـــلام پېژنـــــي
چـــــې پـــــه ناحقـــــه مســـــلمان قتلـــــوي

چرتـــه دَ پېغلـــو پـــه خـــون سرۀ لاســـونه
چرتـــــه ګلونـــــه ماشـــــومان قتلـــــوي

نۀ يې څۀ خوف شته نۀ يې تـرس پـه زړۀ کښـې
ظـــــالم لګيـــــا دے مظلومـــــان قتلـــــوي

ظـــــالم دَ ظلـــــم انتهـــــا وکـــــړله
پـــه ســـپينه ورځ مـــې پـــه ميـــدان قتلـــوي

وايـــم اَبـــراش تبـــاه شـــه هغـــه خلـــک
څـــوک چـــې زمـــا غونـــدې خـــواران قتلـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ حقیقت

زۀ چې خپلـه ژبـه سـتایم سـور کافـر شـم
تـۀ چـې بلــه ژبـه ستایــې مسـلمان شــې

دَ ټوپک په ځائے به لاس کښې قلم واخلې
کـه قایـل پـه فلسـفه دَ باچـا خـان شــې

زۀ چـې ذکـر دَ انسـان کـوم شـیطان شـم
تۀ چې ذکـر دَ شـیطان کـوې انسـان شــې

چــې مــې نــوم دَ پښــتنو پــه ژبــه راشي
مـا ایـره کـړې لمبـه جـوړه دَ نـیران شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغــــه لار دَ پرمختــــګ او ترقـــــۍ ده
که میئن په خپله ژبه پـه خپـل ځـان شـي

زۀ خویونـــه دَ افغـــان کـــوم مغـــل شـــم
تـــۀ خویونـــه دَ مغـــل کـــوې افغـــان شـــي

خــوار اَبــراش دې پــه زبــان دې ازار کــړې
چې خان وويني نـو هلتـه بـې زبـان شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقتدي او مُلا

دلتـــه دَ ظلـــم انتهـــا ده، عجیبـــه قیصـــه ده
چرته چې ځـم زمـا قضـا ده، عجیبـه قیصـه ده

په سر مې ښېې لګـوي دواړه یـو تـر بلـه تېـر دي
کـه مقتـدي او کـه مـلا ده ، عجیبـه قیصـه ده

دَ خیر ښېګړې بیخي نـوم او نښـان پـاتې نـۀ دے
څۀ عجیبـه غونـدې فضـا ده ، عجیبـه قیصـه ده

په ما اَبراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
څـۀ ســتمګره دا دنیـــا ده عجیبـــه قیصـــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورک مې کړي له ځانه په کاتهٔ داسې
ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې

څنګه چې نهر بهر دَ کوره ځي
اوباسي زما نه زما زړهٔ داسې

بې مقصده نهٔ دي څهٔ قیصه خو شته
بیا یې چې اغاز کړل تلهٔ راتلهٔ داسې

زهٔ په تته ژبه امن غوارمه
څنګه چې ماشوم غواړي خوارهٔ داسې

ننګ یې په ډالر راځینې واخستهٔ
ماته یې کړه ماته زما خلهٔ داسې

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیثیت

په دې جنت جنت وطن کښې وحشیت نهٔ منم
په پاکه خاوره دَ اغیارو حکومت نهٔ منم

پښتو چې شاته غورځوي او انګریزي زده کوي
په پښتانه خاوره دَ هغو سکونت نهٔ منم

چې نهٔ مني څوک دَ پښتون او دَ پښتو حیثیت
زهٔ هم دَ هسې داسې خلکو حیثیت نهٔ منم

کوم بې کچه محبت دَ خپلې ژبې سره
دَ غیر دَ ژبې په خپل زړهٔ کښې محبت نهٔ منم

دَ زړهٔ حرم کښې مې تصویر بس هغه یو صورت دے
دَ زړهٔ حرم کښې بل صورت په یو صورت نهٔ منم

هر څهٔ چې وي نو مخ نیوے به یې مونږ خپله کوو
اَبراش خټک دلته دَ غیر مداخلت نهٔ منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درګوهر

زمـا فـن زمـا کمـان دے زمـا تـیر دے
دَ حاسـد پـه زړۀ رسـا لګـي دلګـیر دے

نـهٔ دَ زلـف نـهٔ دَ لـب نـهٔ دَ رخسـار دي
چې تخلیق مـې دَ تعمـیر دے بېنظـیر دے

درګـــوهر دي دَ شـــعور خاونـــد دَ پـــاره
ما چې کړې کوم تخلیق او کوم تعمـیر دے

پـــه برکـــت دَ عاقلانـــو مشـــرانو
په قلم کښې زما زور خلهٔ کښې تـاثیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حاسد حسد مې مخ په وړاندې بیایي
بې وقوف دے چې زما په فن زهیر دے

خواهشات مې ټول تر ښپو دي لاندې کړي
ما خپل نفس کلک تړلے په زنځیر دے

زۀ قایل دَ هسې داسې پیرۍ نۀیم
پیر مې هغه چې دَ سل پیرانو پیر دے

ما ابراش خټک پخواؤ چې لیدلے
نن موندلې مې دَ هغه خواب تعبیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېنظیر

نــهٔ تغــیر او نــهٔ دَ ســتا غونــدې پــه ویــریــم
چـــې قایـــل دَ بیـــدارۍ او دَ شـــبګیر یـــم

هــر یــو حِــس او هــم ضــمیر زمــا ژونــدے دے
نــهٔ دَ ســتا غونــدې بــې حِســه بــې ضــمیر یــم

تـــاله خپلـــه بډایـــي امـــیري ښایـــي
زهٔ پـــه خپلـــې غریبـــۍ کښـــې غـــټ امـــیر یـــم

بـــې بقـــا دي خوشـــحالۍ پـــه دي جهـــان کښـــې
پـــه یـــوه ســـاعت خوشـــحال پـــه بـــل دلګـــیر یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــال متـــاع دَ دې جهـــان امـــیري نـــهٔ ده
دَ ایمـــان متـــاع چـــې نـــهٔ لـــرم فقـــیر یـــم

کـــړهٔ وړهٔ مـــې کـــه هـــر څـــو دَ ځـــوان زلـــمي دي
پـــه خیـــالاتو کښـــې پـــه مثـــل دَ یـــو پـــیر یـــم

چې مې ځان دَ ستا په رنـګ رنـګ کـړے نـهٔ دے
نـــو بـــه څنګـــه ســـتا دَ مینـــې دعـــویٰ ګـــیر یـــم

چـــې عنـــوان مـــې دَ غـــزل بېنظـــیر کېښـــود
اَبـــراش ځکـــه پـــه ادب کښـــې بېنظـــیر یـــم

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼــا

ښــکلې پــه دنیــا دې کــړم هــم ښــکلې پــه عقبیٰ دې کــړم
تـــا چـــې پـــه اعلیٰ نظـــر راوکتـــل اعلیٰ دې کـــړم

دغـــه زمـــا خلـــۀ چرتـــه او داســـې خندېـــدۀ چرتـــه
دا دَ ســـتا عطـــا ده چـــې نـــن داســـې پـــه خنـــدا دې کـــړم

ســـتا دَ ســـخاوت او نفاســـت اثـــر مـــې واخســـتۀ
پاک دې کړم، بې باک دې کړم، سخې دې کړم پارسا دې کړم

ورک ومـــه ګمنـــام ومـــه بیخـــي لکـــه چـــې نـــۀ ومـــه
ډېـــر ډېـــر تشـــکر مهربانـــي چـــې راپیـــدا دې کـــړم

چرتـــــه زمـــــا سر او دانایـــــي او بینـــــاي چرتـــــه
دا هـــم ســـتا احســـان دے چـــې بینـــا دې کـــړم دانـــا دې کـــړم

چرتـــه دا مقـــام او چرتـــه زۀ مســـکین ابـــراش خټـــک
تکـــه تـــوره شـــپه ومـــه رڼـــا دې کـــړم صـــبا دې کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

تـــهٔ زمـــا دَ ژونـــد خـــوارهٔ او تـــهٔ یـــې خونـــد
بـــې له تـــا پیکـــه پیکـــه دې زمـــا ژونـــد

لکـــه لال چـــې پـــه ایـــرو کښـــې نـــهٔ پټېـــږي
داســـې تـــهٔ یـــې پـــه خوبـــانو کښـــې ځرګنـــد

دا کمـــال دے ســـتا دَ مینـــې زمـــا نـــهٔ دے
چـــې یـــې زهٔ کـــړم ســـخن ور او هـــنر منـــد

سر نګـــون او حاجـــت منـــد دَخپـــل دلـــبر یـــم
خـــدایے مـــې مـــهٔ کـــړه دَ بـــل هیڅـــا حاجـــت منـــد

اے باطلـــه پـــه کهـــلاو غـــوږ و یـــې واوره
یـــار زمـــا او زهٔ دَ یـــار سره پیونـــد

زهٔ ابـــراش خټـــک یـــې نـــهٔ شـــم هیـــرولے
اے واعظـــه راتـــه مـــه کـــوه دا پنـــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت

بـــاران پــــه مـــاوريږي دَ دوران دَ ســـــتمونو
عــلاج بــه راله څــوک وکــړي دَزړهٔ دَ پرهرونــو

وطن ازغـي ازغي زمـا هـم تـن زخمـي زخمـي
مطربــه قيصــه مــه چېــړه دَ تــار او دَ ســازونو

زمــا ښــتنه پېغلــه جـل وهلـې څنـې سـپورې
خـــبرې راتـــه مـــه کـــوه دَ زلفـــو دَ تـالونو

دَ زمکې په مخ نشته نـن بـيخي لکـه چې نـهٔ وو
يادونه مې په زړهٔ کنبـې شـته دَ دنګـو چنـارونو

کـــوم بـــه تــا هـــم خامخــا زمــا دَ جانـان غمــه
که لږ غوندې اوزګـار شـم دَ دوران دَ دې غمونـو

دَ غــم تــورې وريځـې بــه رحمــت را اوريــږي
لا شـــمعې بلـــوم آبـــراش ختـــک دَ اميـــدونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښپې بربنډې

زمـا کلـے زمـا کـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه
چـې ایـره شـو لکـه سـکور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

چاتوپک لاس کښې راوړے چا خنجر لاس کښې نیـولې
ازمایـې چـې مـا زور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

ځنې سپورې شونډې تـراړې تـورو غرونـو کښـې روانـه
دا زمـا پښـتنه خـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

داماشـوم پـه خېټـه اوږے دا پـه سرهٔ نمـر چـې روان دے
ښـپې بربنـډې او سرتـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

مسـتقبل بـه دَ دهٔ څـهٔ وي دا ماشـوم چـې رالویـږي
نـهٔ یـې پـلار شـته نـهٔ یـې مـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

دَ دې وطن خواران چې وچه ډوډۍ هم نـهٔ مـومي
زهٔ دَ چرګـانو، پلاونـو قیصـه ښنګـه وکـړم

چرته سورۍ شوم په ټوپک چرته ټکړې په خنجر
په داسې حال کښې دَ خوندونو قیصه ښنګه وکړم

مرۍ مې کټ شوه په تېغونو سر مې پـانې نـهٔ شـو
زهٔ دَ شـملې او دسـتارونو قیصـه ښنګـه وکـړم

په تتـه ژبـه چې مـم، مـم وایـي بې بې لټـوي
دَ دې ماشوم دَ خلې آهونـو قیصـه ښنګـه وکـړم

په پښتونخوا کښـې چې الـوزي دَ خـزان بادونـه
اَبـراش خټـک دَ بهـارونو قیصـه ښنګـه وکـړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا اشنا

هر ساعت چې دَ دنیا په تمنا یم
زۀ په کومه خلۀ دا وایم چې دانا یم

که اشنا یم خو دَ غیرو دَ مذهبه
هاے افسوس دَ خپل مذهبه نا اشنا یم

که همېش مې عزت لوټ شو دَ تورسرو
زۀ یې نۀ وینم په برغو ناپینا یم

که وارۀ زما دَ چم په چغو سر دي
زۀ بې غمه په خپل کور کښې په ګډا یم

دا ده خپلې مورنۍ ژبې ازار دے
دا چې نن پښتون په درست جهان رسوا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

توول ښکلې پسخېږي دَ ستا حسن تـه
وړاندې وروستو کېږي دَ ستا حسن تـه

ګل کـه درتـه وایـم خـو دَ مینـې نـه
ګل کلـه رسـېږي دَ سـتا حسـن تـه

ګل چې ستا دَ سروې په شان قـد وینـي
خـود بـه خیرانېـږي دَ سـتا حسـن تـه

څنګـه درنـه سـوال دَ بوسـې وکړمـه
خلۀ مې نۀ جوړېږي دَ ستا حسـن تـه

هــر یــو نــازنین دَ ســپېلني غونــدې
ښۀ دې چې لـوګېږي دَ سـتا حسـن تـه

وایمــه ابــراش چــې دا کېــدے نــۀ شي
بـل چـې وررسـېږي دَ سـتا حسـن تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خال

پټ پـنهم دې کړمــه بــې تېغــه حــلال
چـا بــه نــهٔ وي کــړې دغســې کمــال

له چشــــمانو زمـــا اوښــــکې داسې اووري
لکـــه اووري چـــې بـــاران پـــه پشـــکال

مــودې وشــوې چــې له کلـــي مســافريــم
نــهٔ مــې حـــال پوښـــتې دلـــبره نــهٔ احـــوال

نــن خــو يــا راتــه جانانــه ډېــر يــادېږي
ســتا پــه ســپينه غونــډه زنــه کښــې تــور خــال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ کـــرم نظـــر پــــه مــــا مســـافر وکــــړه
دا منـــــت درتــــه کومــــــه او دا ســــوال

پـه محفـل کښـې چـې بـه تـا تـه نېغ کاتـهٔ کـه
دَ بـــل ښـــکلي څـــهٔ جـــرأت او څـــهٔ مجـــال

ډیلیـــټ کـــړے دې اَبـــراش لکـــه دَ زړهٔ یـــم
نـــهٔ دې کال راځــــي جانانــــه نـــهٔ مِـــس کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوکی

څوک چې تا نهٔ مني، رهبرې ګڼې
دَ ستا چې سر ماتوي سرې ګڼې

زهٔ سخن ورېم سخن ور نهٔ شومه
هغه چې نهٔ دې سخن ورې ګڼې

په خوار نادار باندې چې نه پرېوزي
نظر که نهٔ دې هم نظرې ګڼې

دَ ستا په ژوند چې لکه شپه خور شوې
په برغو روند شې سپين سحرې ګڼې

نهٔ يې ثمر شته نهٔ يې سيورے په چا
که وچ ډنډر دې درون شجرې ګڼې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دَ مقام او دَ خوکۍ خاوند دے
که بې بصر دے مبصر یې ګڼي

دَ امیرۍ او دَ خوکۍ په وجه
دغه خسنې لکه غریب ګڼي

سورے یې هم شته او ثمر هم پکښې
چې بې خوکۍ دې وچ ډنډر یې ګڼي

غریب که سرۀ وایي په سپینو حساب
امیر که سپین وایي سرۀ زر یې ګڼي

اَبراش ختک دَ غریبۍ په وجه
که غر دې هم دَ مچ وزر یې ګڼي

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

تږمې اوښکې

پــه نــوي کال کښـــې دَ حـــالاتو بهـــترۍ دَ پـــاره
دَ دې ملـــت دَ خپلـــواکۍ او خوشـــحالۍ دَ پـــاره
دَ خـــوار غریـــب دَ زنـــدګۍ او ســـوکالۍ دَ پـــاره
دَ پېغلـــې شـــال او دَ دې خپلـــې شـــملاګۍ دَ پـــاره

اول دَ ځـــان او بیـــا دَ بـــل محاســـبه پکـــار ده
پــه نــوي کال کښـــې یـــوه نـــوې تجربـــه پکـــار ده
چرتــه چــې نــۀ وي شــوې دغســې قیصــه پکــار ده
نـــوې داســـتان او یـــوه نـــوې افســـانه پکـــار ده
دَ عقـــل فهـــم سره وینـــه هـــم تـــوده پکـــار ده
زړونـــه چـــې ولـــړزوي دغســـې جذبـــه پکـــار ده

داســې جذبــه نــوې قیصــه زړۀ کښــې لــرو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا او دَ نیـــکۀ پــه پــل بــه ځــو او کــه نــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تــوره شــپه بــه پــه رڼــا کښــې بــدلو او کــه نــه؟
دا بــد امــني او دا نېســتي بــه ختمــوو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا دَ شــملاکۍ پــت بــه ســاتو او کــه نــه؟
دې نــوي نســل له بــه امــن ورکــوو او کــه نــه؟
نــاوې دَ ژونــد لــره بــه سر ځنــه کــوو او کــه نــه؟
پــه تــور اوربــل کښــې بــه ګلونــه ورله ږدو او کــه نــه؟

کــه نــه بس تــش مــو پــه کلبونــو کښــې ډانســونه وکــړل
دَ خېــر دَ پــاره نــهٔ دعا نــهٔ مــو نفلونــه وکــړل
نــهٔ خــدای تــه وژړېــدو نــهٔ مــو تــرې ســوالونه وکــړل
چاشــوګیره وکــړه او چــا پــکښــې خوبونــه وکــړل
څــوک نهــر پــاتې شــول او چــا ښــهٔ خوراکونــه اوکــړل
چــا مــوم بتــۍ بلــې کــړې چــا پــکښــې ډزونــه وکــړل
چــا پــه یوبــل بانــدې ټکونــه اعتراضــونه وکــړل
خــدای مــو خفــه کــهٔ ټــول مــو داســې عملونــه وکــړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــه خپــل عمــل دَ لارې مــل دے راتــه دا اوایــئ
زمــــا دوســــتانو ادیـــــانو خامخــــا اوایـــئ
اَبــراش خټــک وایــم چــې نــن صــفا صــفا اوایــئ
اخـتر بـه راشي پـه دې حـال کښـې پـه رښـتیا اوایـئ

کــه دا مــو حــال وي تمنــا دَ اخترونــو مــهٔ کــړئ
تــل بـــه خـــزان وي تـــذکره دَ بهـــارونو مـــهٔ کــړئ
ګــورئ دَ چــا سره وعــده دَ سرو ګلونــو مــهٔ کــړئ

دَ سرو ګلونــو بــاغ بــه بیــا دلتــه سمســور نــهٔ شي
ودان بـــه بیـــا زمـــونږه دا وران شـــوې کـــور نـــهٔ شي
حـــق بـــه رانـــهٔ شي دَ باطـــل بـــه خـــتم زور نـــهٔ شي
زمـــونږ پـــه غوښـــو بـــه مـــاړهٔ دا آدم خـــور نـــهٔ شي
عـزت محفـوظ بـه تـرې زمـونږ دَ مـور او خـور نـهٔ شي
پـــه ګودرونـــو بـــه جـــوړ بیـــا دَ پیغلـــو شـــور نـــهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـهٔ مـو جومـات نــهٔ مــو حجــره نـهٔ مــو مــلا پــاتې ده
دلتـــه کښــــې پـــاتې ده دَ غـــم تـــوره بـــلا پـــاتې ده
نـــهٔ خوشـــحالي شـــته نـــهٔ خنـــدا يـــوه ژړا پـــاتې ده
دغـــه ژړا فقـــط پـــه خلـــهٔ زمـــا او ســـتا پـــاتې ده

زمـــونږ دا ترمـــې ترمـــې اوښـــکې ليــډران نـــهٔ ويـــني
پـه سرو لمبـو کښـې سـوے لـوے زمـونږ ځـان نـهٔ ويـني
زمـــونږ تـــورسرې او ګلونــــه ماشـــومان نــــهٔ ويــــني
ټول په خپل سـود پسـې لګيـا دي زمـونږ زيـان نـــهٔ ويـني

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم او خنجر

دَ بابــا پـــه شـــان قلـــم او خنجـــر غـــواړم
زۀ پـــه خپـــل ســـيرت کښـــې هســـې اثـــر غـــواړم

امتيـــاز چـــې پـــه امـــير غريـــب کښـــې نـــۀ کا
دا نظـــر لـه خدايـــه داســـې نظـــر غـــواړم

سرنګـــون چـــې دَ امـــير پـــه درشـــل نـــۀوي
دَ ازل کاتـــب نـــه دغســـې سر غـــواړم

رهنمـــا او فـــيض رســـا چـــې دَ هـــر چـــا وي
الٰـــهي زۀ درنـــه هغـــه هـــنر غـــواړم

دربـــدر دَچـــادَ لاســـه چـــې افغـــان دے
هغـــه خلـــک له خپـــل دره بـــدر غـــواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رهــبر یــې خوشــحال خــان یــا باچــا خــان وي
دِ پښــــتون دَ پــــاره داســــې لښــــکر غــــواړم

چې بــه لوبــې رنــګ پــه رنــګ پکښــې کېــدلې
هغــــه ښــــکلې او رنګــــین مــــازدیګر غــــواړم

چــــې دَ امــــن شــــادر خــــور پــــه پښــــتونخوا شــــو
دَ قاصــــد پــــه خلــــۀ نــــن دغــــه خــــبر غــــواړم

هــــر خــــبر پــــه غــــم لــــړلې دَ پښــــتون دے
زۀ اَبــــراش ورله خــــبر دَ اخــــتر غــــواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

همراز

آتـش زن يـې هـر انـداز دے خـود بـه سـوزم
دَ اغيـارو چـې پـه راز دے خـود بـه سـوزم

نښـانه يـې خـاص دَ زړهٔ دَ پاسـه لګـي
داسـې ښـکلے تيرانـداز دے خـود بـه سـوزم

هـر يـو راز مـې خپـرَوي پـه بـام دَ بـره
داسـې کـس زمـا همـراز دے خـود بـه سـوزم

زهٔ ابـراش خټـک سـاده بـاده سـړے يـم
ښکلے يـار مـې دهوکـه بـاز دے خـود بـه سـوزم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولاد

لیدلے زۀ په غم کښې چا په آه و په فریاد یم
دَ چا درته ویلي دي غاصبه چې ناښاد یم

پیکر دَ غـټ همت یم حوصله مې پښتنه ده
زما مخې ته مۀ راځه زۀ موم نۀ یم فولاد یم

دعویٰ که دَ دروغو تۀ زما دَ بربادۍ کړې
ښکاره یم په میدان کښې یم له هغسې اباد یم

ممکنه نۀ ده دا چې ستا قدغن ته غاړه کیږدم
زنځیر دَ قدغنونو مې شلولے دے ازاد یم

صیاد به تا ګڼي ستا چپلوسیان خو دا مې واوره
چې ښکار کړې دَ صیاد اَبراش خټک هغه صیاد یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے

دَ اغیــارو دَ محفــل نــه رســوا راغلــه
چې خندل بـه یـې همـېش پـه ژړا راغلـه

مـا وې نــه ژاړې بــه نــه له زۀ ژونـدې یـم
تۀ چې راغلې په بدن کښې مې ساه راغلـه

یـم بخـرے پـه ایـرو کښـې له مـړ نـۀ یـم
سره لمبــه بــه شــم کــه کلــه هــوا راغلــه

څـه طبیبـه سـتا دارو مـې پکـار نـۀ دي
نـن زمـا دَ خـوږ زړګـي مسـیحا راغلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــر یــو زخــم بــه دَ زړهٔ زمــا اودهٔ شي
اوس پــه لاس کښــې دَ زخمونــو دوا راغلــه

دا چې ډک محفل کښې ما ته په خندا شــوه
لکـــه اوس دَ رقیبـــانو قضـــا راغلـــه

زهٔ ابراش به اوس دَ بـل چـا څـهٔ پـروا کـړم
دا چـــې راغلـــه لکـــه ټــوله دنیـــا راغلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېګونې شونډې

مــدحوان چــې ســتا دَ حســـن او شـــباب یـــم
ځکـــه زهٔ دَ ادب خـــان یمـــه نـــواب یـــم

راتـــه هـــېڅ دي دَ بـــل چـــا مېګـــونې شـــونډې
هســـې مســـت دَ ســـتا دي شـــونډو پـــه شراب یـــم

مـــا پـــه خپلـــو زانـــو کېـــږده ښـــهٔ مـــې ســـاز کـــه
اے نمر مخیـــه تـــه مُطـــرب یـــې زهٔ ربـــاب یـــم

ځـــار قربـــان دي دَ ګـــلاب ګـــلاب ځـــوانۍ شـــم
نـــن یـــې یـــو نظـــر لیـــدلو تـــه بیتـــاب یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه مـــا ګرانـــه زمـــا ځانـــه بـــې لتانـــه
کـــه ژونـــدے یـــم خـــو دَ مـــړو پـــه حســـاب یـــم

لټــوه مــې اوس پــه تــورو تــورو شــپو کښــې
چـې تعبـیر یـې مونـدے نـۀ شي هغـه خـواب یـم

زۀ ابــراش پــه خپلــه مینــه کښــې صــادق یــم
خــدا ے کــه تــوره زمــا ژبــه کــه کــذاب یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجن

زورور یم خو دَ پاره دَ کمزور یم
خوارې غاړې کټ کومه تیره لور یم

دَ شباب په نشه مست یمه زۀ هسې
غمزاده په غم دَ کور او نۀ دَ ګور یم

مذبذب یمه نۀ اَلې یم نۀ دورې
دَ مذهب په نام تور ټکے یمه تور یم

دروغجن یم تش په خلۀ مې دهوکه نۀ شې
که په تن مې سپین لباس دے په زړۀ تور یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغــــه خلــــۀ مــــې کــــه ســــحر الله کــــه
ماښــــام ډوبــــه پــــه کاســــه وي شراب خــــوريــــم

ماتومــــــه تــــــنکي زړونــــــه دا مــــــې کار دي
پــــه زړۀ کلــــک لکــــه دَ کاڼــــي پــــه خلــــۀ ســــپوريــــم

پــــه ظــــاهر دې مــــا ابــــراش چــــې خطــــا نــــۀ شــــي
زۀ ســــرے پــــه ســــپین لبــــاس کښــــې ســــړي خــــوريــــم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

مینــې پــه درســت جهــان عیــان کړمــه زهٔ
هېــر بــه یــې ښنګــه دا احســان کړمــه زهٔ

دَ لــــواغر پــــه خټکزینــــه خــــاوره
بیــا راژونــدے بــه خوشــحال خــان کړمــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې پښـــتنه مینـــه ده
چـــې دَ پښـــتون یـــې قـــدردان کړمـــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې دَبابـــا مینـــه ده
ذکــر چــې هــر وخــت دَ افغــان کړمــه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ لـــــواغر دَ کاروان ســـــتورے یمـــــه
خیـــبره تـــا بـــه هـــم روښـــان کړمـــه زهٔ

دَ پښـــــتونخوا وران ویجـــــاړ ګلشـــــنه
پـــه خپـــل همـــت بـــه دې ودان کړمـــه زهٔ

چـې دَ پښـتو پـه معـنیٰ پـوي شـوم ابـراش
قســـم چـــې اوس یـــې مســـلمان کړمـــه زهٔ

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

پــه تېکنــه غرمــه کښــې پــه سرهٔ نمــر وګرځېــده
حجــرې تــه پســې لاړه هــم بهــر وګرځېــده

عجبــه ده قیصــه پښــتون اکــثر ترېنــه پټېــږي
پښــتو دَ نــن پښــتون پســې اکــثر وګرځېــده

ګرځېږي سپورې څنې شــونډې وچــې ښــپې برېنــډې
پښــتون یــې پیــدا نــهٔ کــهٔ لــر او بــر وګرځېــده

له هغســې پراتــه ده دَ وحشــت پــه تــوره شــپه کښــې
هــر څــو کــه پــه لټــون دَ روڼ ســحر وګرځېــده

په شته پښتون کښې نشته ده پښتون چې وهٔ یــې ویــنې
پښــــتو خــــواره فقــــیره در پــــه در وګرځېــــده

ګویا شوه ما ابــراش تــه ویــل یــې دغــه مــې مــنزل دے
پښــتو چــې پــه شــین غــر دَ لــواغر وګرځېــده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې که دي ستړګې خو بس دا ستړګې
ډېرې جانانه او دلربا ستړګې

غلا وکړي زما نه دَ زړهٔ غلا وکړي
کله غړوې چې تهٔ په غلا ستړګې

ګرانه که هر څو ده شاعري اشنا
ما ته یې آسانه کړي دَ ستا ستړګې

ژوند زما او ستا چې په نظر نهٔ شي
خدای دې راپسې نهٔ کړي دَ چا ستړګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مـې کـړه پـه ځـان کښـې پـه کاتـۀ کاتـۀ
ولـــې اړوې رانـــه بیـــا بیـــا ســـترګې

ځـیر ځـیر راتـه ګـوره چـې مـاړې شي نـن
ډېـــرې ورېې تـــږې دي زمـــا ســـترګې

مـــا اَبـــراش پـــه دې جهـــان و نـــۀ لیـــدې
دغســـــې حســـــینې او زیبـــا ســـترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فن

بخت مې ښـهٔ وهٔ چې مـې داسـې سر پیدا کـهٔ
چې پـه شـعر کښـې یـې زمـا اثـر پیـدا کـهٔ

پــه رګ رګ کښـــې دَ دې فـــن شـــوم وردننـــه
ځکـــه مـــا دَشـــاعرۍ ګـــوهر پیـــدا کـــهٔ

څوک عمرونـه پسې تېـر کـړي نـهٔ یـې مـومي
حـــیراني ده چـــې مـــا داســـې زرپیـــدا کـــهٔ

چـــې مونـــدهٔ شي هغـــه درپـــه ډېـــره ګرانـــه
مـــا پـــه څـــهٔ آســـانه هغـــه درپیـــدا کـــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه زر چــې یــې حصــول پــه بوډاتــوب شي
مــا پــه ځــوانۍ ځــوانۍ هغــه زر پیــدا کــړ

کــه حــالات پــه بــره ځــي لکــه کــونتره
ورتــه مــا هــم عقــابي نظــر پیــدا کــړ

کــه حــالات کــړي دَ پلکونــو ګزارونــه
خــو مــاهم ورتــه سندان ځیګــر پیــدا کــړ

اوس مــې خــوف نــه دَ بــاران شــته نــه دَ اَبــر
مــا اَبــراش دَ تــورې شــپې ســحرپیدا کــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

کلـــه خوشـــحال بابـــا او کلـــه اجمـــل خـــان یمـــه
پـــه تخیـــل کښـــي چـــې بـــوډا وي هغـــه ځـــوان یمـــه

نـــهٔ څـــوک غـــلام کـــړم او نـــهٔ دَ چـــا خـــاني منمـــه
دَ خپلـــې خـــونې هـــم غـــلام یمـــه هـــم خـــان یمـــه

زهٔ رهنمـــا دَ یـــوې ضـــلعې او صـــوبې نـــهٔ یـــم
رهنمایـــــی تـــــه زهٔ پیـــــدا دَ کل جهـــــان یمـــــه

ماتـــه پیغـــور دَ یوســـفزي او مهمنـــد مـــهٔ راکـــوه
خټک ضرور یـم خـو پـه اصـل کښـې افغـان یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوسفزي دي که مهمند کـه بنـوځي او مـروت
دَ ټولــو ځــار شــمه دَ ټولــو نــه قربــان یمــه

کــه لــواغر ســتایم خیــبر هــم هېــرولے نــۀ شــم
ځکــه چــې زۀ دَ خپــل نیکــۀ پــه پــل روان یمــه

په هر یو بیـت کښـې بـه افغـان فخـر افغـان یـادوم
ځکه چې زۀ اَبـراش نمسـے دَ خوشـحال خـان یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

وران به نهٔ شم هېڅکله که وران یې کړم
هر څو که آسان یمه خو ګران یې کړم

نهٔ دې دا زما دا دې دَ غېرو رنګ
دا چې په کوم رنګ باندې عیان یې کړم

ښپه به دَ باطل په زمکه نهٔ لګي
ورم به یې دَ ځان سره طوفان یې کړم

دې به هم سپرلے په برغو نهٔ وینې
زهٔ که یې تالا کړمه خزان یې کړم

کړم به یې رسوا په جهان دغسې
څهٔ رنګ چې رسوا په درست جهان یې کړم

ځان دې ما اَبراش ته چا ځان نهٔ ویل
دا دې دَ پښتو کمال چې ځان یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفن

دا بینا سترګې ړندولے نۀ شم
دغسې نور ژوند تېرولے نۀ شم

په دې سرکشي سر مې څۀ وکړمه
وایي کټ بنۀ یم ټیټېدلے نۀ شم

په سر کشۍ کښې یې پښتو پوشیده
ځکه څۀ بند ورته تړلے نۀ شم

هغه چې هر پل زما سر ماتوي
زۀ یې هم ګل په سر ټومبلے نۀ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بــهٔ کفـــن پـــه سر تــړم ملګـــرو
بـس دې نـــور اوښـــکې څڅـــولے نـهٔ شـــم

زړهٔ مـــې پښـــتون پـــه ډېـــرو نـــهٔ پـــوهېږي
چـــل ول دَ غېـــر غونـــدې کـــولے نـــهٔ شـــم

اَبـــراش پـــه ښـــهٔ او پـــه بـــد نـــهٔ پـــوهېږم
امـــین پـــه پټـــو ســـترګو ويلـــے نـــهٔ شـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکرو خیال

کـــه مـــې اخلـــې امتحـــان
نـــو دا ګـــز دے دا میـــدان

یـــا ســـپوږمۍ دَ ښوارلســـم
یـــا یـــم ســـتورے دَ آســـمان

هـــر یـــو شـــعر مـــې ننګیـــالے
دَ بابـــا پـــه پـــل روان

عجیبـــه زمـــا غـــزل
هـــم رقیـــب دې هـــم جانـــان

فکـــرو خیـــال مـــې دَ یـــو پیـــر
تـــن او مـــن مـــې دَ یـــو ځـــوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون یم

مسلمان یم ښـهٔ سـړے یـم چې پښـتون یـم
کلــه ګل کلــه ازغـــے یــم چــې پښــتون یــم

که بې ننګـه دے مغـل دے یـا فرنـګ دے
ننګیــالے او توریــالےیم چــې پښــتون یــم

زیست روزګار کـه دَ دنیـا مـې پـه پښـتو شي
په عقـبیٰ کښـې بریـالے یـم چې پښـتون یـم

درد و غـم بـه مـې پـه هیچـا پیــرزو نـهٔ شي
دَ دردمند دَ زړګي سوے یم چــې پښــتون یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــه قیصــــه دَ محبـــت او ســـــرېتوب وي
بیـــا لــوګېږم ســپېلنے یـــم چـــې پښـــتون یـــم

کــــه دَ پــــت او دَ عــــزت خـــــبره راشي
سره لمبــه یــم او لــوګے یــم چــې پښــتون یــم

لېونتــوب بــه دې خپــل هېــر شي لېونیـــه
اَبــراش هســې لېــونے یــم چــې پښــتون یــم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

رموز

څـــهٔ یـــې حســـن څـــهٔ شـــباب
لاجـــــــواب دے لا جـــواب

هـــــم تپـــــه ده هـــــم غـــــزل
هـــم مطـــرب دے هـــم ربـــاب

پـــه یـــو ځـــاے پټښـــې موجـــود
هـــم ســـکون هـــم اضـــطراب

پټښـــې ډېـــر بـــه شي لاهـــو
ســـــمندر دے یـــــا دریـــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ هــــر تـــــن دَ مـــــن ســــوال
دَ هـــــر کـــــس دَ ســــوال جـــواب

عجیبـــــــه یـــــــې دي رمـــــــوز
هـــــم غــــلام دے هـــــم نـــــواب

انقـــــلاب دے انقـــــــــــلاب
دَ اَبــــــراش خټــــــک کتــــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

پت زما عزت زما الفت زما
ګران په ما دَ ځانه خوږ ملت زما

وران شه ودان مهٔ شه دَ هغو جنت
څوک چې ورانوي دغه جنت زما

لرې کړه دَ روڼ مخ نهٔ یې شپه دَ غم
یه ربه پوره کړه دا حسرت زما

یو ځل مې دَ زړهٔ په سترګو وګوره
تا ته به ښکاره شي صداقت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې کړې قیصې دَ مایوسۍ راته
تا لیدلے نهٔ دي جوړ همت زما

کړم چې ایاري دَ ګل دَ زړهٔ په خون
دغه ده جذبه دَ حریت زما

بې له دهٔ یم زهٔ اَبراش یو خوار فقیر
دغه دے جاګیر او ملکیت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر

زړهٔ یمـــه ځیګـــر یمـــه دَ فکـــروفن
زهٔ یـــو ســـمندر یمـــه دَ فکـــروفن

تـــل ویـــنم دَ شـــعر و غـــزل تـــل ویـــنم
داســـې یـــو نظـــر یمـــه دَ فکـــروفن

تـا تـه کـه دَ مـچ وزر یـا خـس ښـکارم
زهٔ یـــو درون شـــجر یمـــه دَ فکـــروفن

تنـــده بـــه دَ فـــن دَ تـــږې ماتـــه کـــړم
زهٔ حـــوض کـــوثر یمـــه دَ فکـــروفن

پـټ شي دَ فلـک سـتوري چـې مـا ویـني
نمـــر یـــم هســـې نمـــر یمـــه دَ فکـــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـا تــه بـه ګیلـتې او یـا بـه سـپین ښـکارم
زړیمـــــه سرۀ زړیمـــــه دَ فکــــروفن

خـداے دې تـا ېینـا کـه چــې مــې ووینــې
زۀ یــــو روڼ ســــحر یمـــه دَ فکـــروفن

زۀ دې کــه تــر غــوږ شــومه اوتــر بــه شــې
زۀ هغــــه خـــبر یمـــه دَ فکـــروفن

سر کـه خـوري خـو سر وي پـه مـنزل پسـې
زۀ یـــو داســـې سر یمــه دَ فکـــروفن

ستا په سـپک نظـر کنبـې بـه زۀ سـپک یمـه
زۀ اَبـــراش شـــین غـــر یمـــه دَ فکـــروفن

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـــا کـــه دَ بنـــو څـــوکې تېـــرې کړلـــې
مـــا هـــم ورتـــه ځـــوانې حوصـــلې کړلـــې

تـــا کـــه ارادې دَ مینـــې ختمـــې کـــړې
مـــــا ورتـــــه محکمـــــې ارادې کړلـــــې

دا بـــه شي سرخـــي دَ ســـتا دَ سرو شـــونډو
تـا کـه مـې پـه خـون منګلـې سرې کړلـې

بـــې مقصـــده نـــهٔ شي کېـــدے دا ســـترګې
بیـــا دې چـــې زمـــا پـــه لـــور کـــږې کړلـــې

هســـــې دې خطـــا پـــه لوســـو پوســـو شـــوم
هســـــې دَ دروغـــــو دې وعـــــدې کړلـــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــاتې دې نـــهٔ بیـــا او نـــهٔ صـــبا بیګـــا
ختمـــې دې بـــس ټـــولې بهـــانې کړلـــې

زهٔ دَ روڼ ســـــحر پـــــه طمـــــع پایمـــــه
تاکـه مـې پـه ژونـد تیـارې خـوارې کړلـې

نـن دې چـې لونـدو زلفـو له څنـډ ورکـهٔ
بیـا مـې دې پـه زړهٔ کښـې زلزلـې کړلـې

بیـــا دې چـــې رانېـــغ کـــړل پښـــتانهٔ بانـــهٔ
ختمـــې مـــې دې ټـــولې وسوســـې کړلـــې

زهٔ اَبـــــراش ډاډه وم پـــــه راتلـــــو دَ ســـــتا
ځکـــه درتـــه مـــا نـــن اشـــارې کړلـــې

❀ ✿ ❄ ❖ ❀ ✿ ❄ ❖ ❀ ✿ ❄ ❖ ❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسروولی

دَ غیــــر پــــه خـــاوره ابـــادی جـــوړوې
پــــه خپلـــه خـــاوره بربـــادی جـــوړوې

هـــــره قیصــــه دې دَ مســــتی نخښـــــه ده
څـــــۀ له بهـــانې دَ بـــې وســـی جـــوړوې

خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څنـــې ژاړي
تـــۀ نـــورو ژبـــو له کمځـــی جـــوړوې

ویـــل دَ پښـــتو نـــاوې نـــن مـــا اَبـــراش تـــه
مـــا له بـــه تـــه دَ سرو ولـــی جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال خان

فرنــــګ کـــــونتره دَ هــــوا وګـنـــه
تـــهٔ عقابــــي ورتــــه نظــــر جــــوړ کــــه

بیـا چـې پـه زړهٔ شي خوشـحال خـان دَ مغـل
له ځانـــه داســــې بهــــادر جــــوړ کــــه

چـې دَ خوشـحال شـمله پـرې فخـر وکـړي
پښـــتو نـــه سر دې داســـې سر جوړ کــــه

چـــې دَ فرنـګ دَ ظلـم شـپې ختمـې شي
تـوري له شرنـګ ورکـه سـحر جـوړ کـه

دواړه دي ســــتا دَ محبـــــت پــــه طمــــع
قلـــم جانـــان خنجـــر دلبر جــــوړ کـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چـــې ســـتادَ زنـــې پـــه سر زخـــه ده
خوښــه مــې ده بــې حــده مــې خوښــه ده

ښخ لکه چې خــس شي دَ چا ســترګو کښــې
دغســـې زمـــا پـــه زړهٔ کښـــې ښـــخه ده

ســـتا دَ فـــراق اور کـــړم زهٔ لمبـــه لمبـــه
څکـــه خـــو ســـینه دَ رقیـــب یخـــه ده

ســتا نــه مــې خفګــان نشــته خفــه مــهٔ شي
خـــواره دَ ازل نـــه زمـــا برخـــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دَ ژوند کتاب کښې زما نوم چې وُ
تا ترینه اوښکلې هغه پخه ده

زړۀ دې فولاد نۀ دې آخر مات به شي
وشولې مودې چې ستا په نخښه ده

ما ابراش خټک ته آفت نۀ ښکاري
هر هغه آفت چې ستا له مخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم لېونــي زلمـــي

تــهٔ مـــې يـــې هـــر څـــهٔ وطنـــه يـــم پـــه تـــا قربـــان
دغـــــــه ده دعا زمـــــــا اوســـــــــې تـــــــل ودان

عهد چې يـو ځـل وکـړي پـه شـا يـا کلـه ځـي پښـتون
ستا په ننګ ناموس بانـدې بـه خپـل سر ورکـوي پښـتون
مخکښـې يـې ګټلـې يـې هـم يـا بـه دې ګټـي پښـتون
کـــړي بـــه ســـتا دښـــمن پـــه وينـــو ســـور دَ کل جهـــان
دغـــــــه ده دعا زمـــــــا اوســـــــــې تـــــــل ودان

مـــونږ يـــو لېـــونې زلمـــي مـــونږ يـــو توريالـــي زلمـــي
هـــم يـــو ګلالـــي زلمـــي هـــم ازغـــي ازغـــي زلمـــي
هـــم دَ شرافـــت قايـــل هـــم يـــو لېونـــي زلمـــي
مـــونږ يـــو ننګيـــالي زلمـــي پـــه شـــان دَ خوشـــحال خـــان
دغـــــــه ده دعا زمـــــــا اوســـــــــې تـــــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے دَ وطــن خــاورې ســتا دښــمن دې هــم دښــمن زمــا
تـــا بانـــدې قربـــان، قربـــان کـــړم تـــن او مـــن زمـــا
هـــر مـــدام تيـــار يمـــه پـــه سر ايښـــې کفـــن زمـــا
زۀ دَ خپـــل بابـــا پـــه شـــان ولاړ يـــم پـــه ميـــدان
دغـــــــه ده دعا زمـــــــا اوســـــــې تـــــــل ودان

ســـترګې عقابـــې لـــرو، زړونـــه دَ زمـــري لـــرو
عقـــل دَ بابـــا پـــه شـــا ن تـــوره ابـــدالي لـــرو
بـــل دَ تـــاريخ پـــاڼې هـــم مـــونږه زرزاري لـــرو
تـــا بـــه جـــوړؤ وطنـــه مـــونږ جنـــت نشـــان
دغـــــــه ده دعا زمـــــــا اوســـــــې تـــــــل ودان

تـــۀ دَ خوشـــحال خـــان وطـــن هـــم دَ باچـــا خـــان وطـــن
تـــۀ دَ ابـــدالي وطـــن هـــم دَ ايمـــل خـــان وطـــن
تـــۀ جانـــان جانـــان وطـــن تـــۀ يـــې زمـــا ځـــان وطـــن
تـــۀ دې مـــا اَبـــراش خټـــک مـــذهب او تـــۀ ايمـــان
دغـــــــه ده دعا زمـــــــا اوســـــــې تـــــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونخوا

لاســـونه پورتـــه کـــړئ دَ پـــاره دَ دعا ملګـــرو
خدائے مـو دې تـل ساتـــي ابـاده پښـتونخوا ملګـرو

خدائے دې دې سیمې ته یو داسې لوے مقام ورکړي
داســې چــې نــۀ وي بلــه سـیمه پــه دنیــا ملګـرو

پــه دغــه سـیمه کښــې اوســېږي ننګیــالي پښــتانۀ
چې دَ هر چا پــه خلـۀ وي بـس دغـه وینـا ملګـرو

په پښتونخوا که خـدائے راخـور کړلـو دَ امـن څـادر
ورانـــه دنیـــا بـــه بیـــا ودانـــه شي زمـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ زورورو زور دې کــــم شي دَ جـــابرو جـــبر
ظلـم زيـاتے چـې پـه نـادار وۀ نـۀ شي بيـا ملګــرو

راځـــئ پــه جمـع چـې نــن دغســـې دعا وغـــواړو
دَبـــد نظـــرو مـــو دې اوســـاتي مـــولیٰ ملګـــرو

دَ پښـــتونخوا ســيمه دې وخانـدي خوشـحاله دې شي
دې مـــا اَبـــراش پـــه زړۀ ده دغـــه تمنـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې په تپه مې یکه زار نهٔ کوي
خواص خمسه به يې کار نهٔ کوي

په خلهٔ يې ګفت لکه ګونګے اونهٔ کهٔ
اوتراوتر ګوري ګفتار نهٔ کوي

خلهٔ دَ مالدار ده چې درانهٔ ویل کا
درانهٔ ویل خلهٔ دَ نادار نهٔ کوي

دَ چا چې کار وي هم هغه له بنایي
ځوک دې غرض دَ بل په کار نهٔ کوي

هر هغه کس چې دَ خواص خاوند وي
زما دَ فن نه به انکار نهٔ کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیل

(په خصوصي فرمایش دَ نورالحسن)

ځو به په لوري دَ خیبر جانانه زما
وایو به ښهٔ پښکبنسي چکر جانانه زما

دَ ادیبانو ښکلی ښار نوښار ته به ځو
دَ خوشحال خان بابا مزار، مزار ته به ځو

بیا به راځو په پیښور جانانه زما
وایو به ښهٔ پښکبنسي چکر جانانه زما

دَ خړ خیبر هغه دنګ غرونه ګورو به یې
دَ ننګیالو دَ خون رنګونه ګورو به یې

ښهٔ په ډک زړهٔ په ډک نظر جانانه زما
وایو به ښهٔ پښکبنسي چکر جانانه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوهاټ به ګورو هم حسینې جتې ته به ځو
دَ ډانډ فقیر غمګین بابا روضې ته به ځو

ګورو به هم دَ سویري غر جانانه زما
وایو به نهٔ پکښې چکر جانانه زما

دَ ښوترې به خامخا کوو سېلونه
هلته هم ډېر دي دَ لیدو ښایسته ځایونه

خاص کرشین غر دَ لواغر جانانه زما
وایو به نهٔ پکښې چکر جانانه زما

دَ ښایسته کرک نه پس دَ بنو ښار دے
دَ غازي سیال صاحب دا ښار ښهٔ مزیدار دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخـــتر یـــې هریـــو مزدیګـــر جانانـــه زمـــا
وایـــو بـــه ښـــهٔ پـکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

واپس به بیا راشـو کـرک تـه دمـه بـه وکـړې
دې ما ابراش خټک په کلي کښې شپه به وکړې

کـور تـه بـه لاړ شـې بیـا سـحر جانانـه زمـا
وایـــو بـــه ښـــهٔ پـکښـــې چکـــر جانانـــه زمـــا

(ډانډ فقیر او غمګین بابا دَ دؤو بزرګانو نومونه دي چې
په جټه اسماعیل خېل کښې دي او دَ سویري غر دَ جټه
اسماعیل خېلو دَ یو غر نوم دے)

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

که دانا یې هر دم فکر دَ عقبا که
ادنیٰ ځـۀ له دلته پایې ځان اعلیٰ که

جوړ کافر شه ادم زاد چې رسوا نۀ کړې
خداے هغه کاندي رسوا چې بل رسوا که

هر يو کس به روڼ سحر درته ښکاره شي
تۀ خچنه آئینه دَ زړۀ صفا که

اول تول وکه دَ ځان په خپله تله
تول دَ بل په خپله تله باندې بیا که

خداے دې نۀ که چې بیرون مې شي له فکر
هغه خوک چې هر مدام فکر زما که

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَنور محمد ملنګ دَشعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه)

څوانه جذبه غټه حوصله وه په ساعت کښې لاړه
ستا دَ ټول عمر سرمایه وه په ساعت کښې لاړه

پکښې سُرونه هم آهونه اباسین فکرونه
دَښو لفظونو خزانه وه په ساعت کښې لاړه

ستا شخصیت او لوړقامت یې عکاسي کوله
لکه شین غر هسې درانه وه په ساعت کښې لاړه

دَ نزاکت او دَ جدت نوي رنګونه پکښې
دَ ښایستونو مجموعه وه په ساعت کښې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا دَ شـــعري مســـودې دَ ورکېـــدلو قيصـــه
لکه بـيخي چـې افسـانه وه پـه سـاعت کښـې لا ړه

ستا شاعري په دې بې کېفه بې سروره ژوند کښـې
دَ کېف نـه ډکـه پيمانـه وه پـه سـاعت کښـې لا ړه

ملنګـه بـې شـکه دَ سـتا وه مګـر سـتا شـاعري
دَ هر پښتون دَ سر شـمله وه پـه سـاعت کښـې لا ړه

دې ما اَبراش ختړک دَ ژوند په تڪه توره شپه کښـې
دا دَ اميـد بلـه ډيـوه وه پـه سـاعت کښـې لا ړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړپه شړوپ

دَ بـــې عقلـــه عقـــل منـــد توبـــه توبـــه
نصـــيحت اوري نـــۀ پنـــد توبـــه توبـــه

دَ قينچـۍ غونـدې پـه هـر ځـاے کښـې چليـږي
خُلـــۀ بـــه نـــۀ کـــړي دَ دۀ بنـــد توبـــه توبـــه

کړپـه کـړوپ پـه شـړپه شـړوپ بـه دې پـاګل کـه
چـــې پـــه ځـــۀ هـــم وهي شـــوخند توبـــه توبـــه

وازه خلۀ به وي هـر ځـاے کښـې چـپ بـه نـۀ شي
کـــه يـــې وټـــوکے هـــر چنـــد توبـــه توبـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قنــد تــه ګنــد او ګنــد تــه قنــد وایــي بې عقــل
خــوري بــه ګنــد لکــه دَ قنــد توبــه توبــه

یــو چــې وخــوري خاڅــا ورپســې بــل خــوري
پــه خپــل ګنــد پســې ســو ګند توبــه توبــه

زۀ ابــراش تــر دې ســپېمو یمــه راغلــې
یــم پــېښ شــوې پــه څــۀ ګند توبــه توبــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مور

شـــنه لـــوخړه بیـــا فضـــا شـــوه
شـــور و غُـــل شـــو واویـــلا شـــوه

تـــوره شـــپه تـــوره بـــلا شـــوه
اچانـــک پکښـــې بربښـــنا شـــوه

دا بربښـــــــــنا وه دَ بمونـــــــــو
غورځیـــدل چـــې دَ جـــازونو

پورتـــه بیـــا دَ اور لمبـــې شـــوې
دَ اســـمان لمنـــې سرې شـــوې

ســـوزېدل خـــړ خـــړ کورونـــه
پـــه هـــر لـــور شـــول فریادونـــه

ماشـــومان پـــه سرو لمبـــو کښـــې
سرهٔ ګـــلان پـــه سرو لمبـــو کښـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو ویـــل چـــې بابـــا جانـــه
چرتـــه لاړې پـــه مـــا ګرانـــه

بـــل ویـــل چـــې خـــوږې مـــورې
یـــــه زمـــــا دَ زړهٔ ټکـــــورې

دا اورونـــه رانـــه مـــړهٔ کـــه
مـــا پـــه غېـــږه کښـــې اودهٔ کـــه

اســـــتوګن چـــــې دَ نـــــیران دے
دا بچـــــے دَ یـــــو افغـــــان دے

افغـــان یـــا هـــم پـــه ګـــډا یـــم
خـــهٔ بـــې غمـــه بـــې پـــروا یـــم

چـــې دَ هـــر چـــا دَ خنـــدا یـــم
دا بچـــــے دَ پښـــــتونخوا یـــــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند دې ما اَبراش سور اور دے
راته کور لکه دَ ګور دے

په غورزونو کښې مې شور دے
دغه شور دَ یوې مور دے

دغه مور دَ یو افغان ده
یک یوازې په میدان ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

عجیبــه زمـا فطـرت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم
دَ پښــتو نــه مــې نفـرت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم

پــه پښــتو چــې کــړي خــبرې دَ هغــو سره پــه جنـګ یــم
دَ پښــتو رنګــین غــزل دَ اوریــدو سره پــه جنــګ یــم

دروغ نــه دا حقیقــت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم
دَ پښــتو نــه مــې نفـرت دې عجیبــه غونـدې پښــتون یــم

دَ اغیــارو رنــګ کښــې رنــګ یــم دَ پښــتو نــه نــا خــبره
ډېـــره ښـــه راپانـــدې لګـــي دَ انـــډیا هـــره ســـندره

دا مې ننګ دا مې غیرت دے عجیبه غونـدې پښـتون یـم
دَ پښــتو نــه مــې نفـرت دې عجیبــه غونـدې پښــتون یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکـــه تـــن چـــې بـــې له سره بـــې معنـــې
داســـــې زۀ بـــې له دلــــبره بـــې معنـــې

تـــذکره ســـتا دَ جمـــال چـــې پکښـــې نـــۀ وي
هـــم تپـــه او هـــم ســـندره بـــې معنـــې

چـــې پـــه مـــوتي کښـــې دَ بـــل وي دَ ســـتا نـــۀ وي
دَ ســـــرو زرو ملغلـــــره بـــــې معنـــــې

دَ اخلاص خونـد و خوږلـت چـې پکښـې نـۀ وي
ســـتا پـــه ستونـــي کښـــې شـــکره بـــې معنـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په لاس کښې يې موتې دَ توري نۀ وي
که اغوستې يې وي زغره بې معنې

چې په زور او زر کښې سم ورسره نۀ وي
داسې سر سره ډغره بې معنې

نۀ څوکۍ او نۀ سرۀ زر لري دا ځکه
دَ اَبراش هره خبره بې معنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَبقا ژوند

تــــهٔ دَ ســــوزېدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ دَ الوتـــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

تـــهٔ لکـــه دَ بـــت ولاړ ولاړ بـــه وې
زهٔ پـــه وړانـــدې تلـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

زهٔ دَ بقـــا ژونـــد دَ ورکېـــدو نـــهٔ يـــم
تـــهٔ دَ ورکېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

اے حاسده دلتـه کنبـې هـم هلتـه کنبـې
تـــهٔ دَ سرو لمبـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

زهٔ ابـــراش دَ بـــل پـــه ښـــادۍ ښـــاد يمـــه
تـــهٔ دَ ژړېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر و شر

شر د جهالـــت نښــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
جهـــل دَ ظلمـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

شر د ســـــپېکدلو نـــــوم، شر دِ ټيټېــــدلو نـــــوم
شر دَ لـــــوړو تنــــدو نــــوم، شر دَ کړېـــدلو نــــوم
یـــــا دَ ورانېــــدلو نـــــوم یـــــا دَ ورانولـــــو نــــوم
شر دَ ژړېــــــدلو نـــــوم او شر دَ ورکېــــدلو نـــــوم

شر دَ ذلالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

شر دَ مُـــلا جــان تحفــه یــا دَ کــډ وړ خــان تحفــه
شر مـــونږ له راکــړي څــهٔ! کونــدې یتیمــان تحفــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا دَ ســتا دَ سر تخفــه یــا زمــا دَ ځــان تخفــه
مــرګ له یـــې ورکـــړي دي ګل ګل ماشـــومان تخفــه

شر دَ هلاکــت نښــخه شر بــه نـــوره نــۀ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بــه نـــوره نــۀ کـــوو

ننــګ زمــونږ او جنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
تــوپ زمــونږ تُفنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
دا دَ تــورې شرنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
دغــه وطــن ړنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري

علــم دَ حکمــت نښــخه شر بــه نـــوره نــۀ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بــه نـــوره نــۀ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمـــونږ دَ رب پېغـــام، یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا مـــو دَ مـــذهب پېغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا دَ هـــر منصـــب پېغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دغـــه دَ مطلـــب پېغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب

دا دَ عمـــارت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو

خېـر کښـې دَ کاګُل سـوري لانـدې یـخ بادونـه دي
خېر کښې دَ بنګړو شرنګـا خېـر کښـې ګودرونـه دي
خېر کښې خوشبوئي خورې خېر کښې سرۀ ګلونه دي
خېر کښې دَ جانان تر ځنګ رنګ رنـګ محفلونـه دي

خېـــر دَ محبـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېـــر دَ پرمختـــګ نامـــه ، خېـــر دَ خوشـــحالۍ نامـــه
خېـــر دَ اننګـــو سرخي خېـــر دَ رنګینـــۍ نامـــه
یـــا دَ ښـــاپیري نامـــه یـــا دَ ښـــاپیرۍ نامـــه
وایمـــه ابـــراش خټـــک خېـــر دَ ودانـــۍ نامـــه

خېـــر دے دَ زینـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــۀ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپـــــل همـــــت وژاړم کـــــه دا ســـــتړي ســـــفر وژاړم
کـــــه نـــــه دَ کلي نـــــه ورک شـــــوي خپـــــل دلـــــبر وژاړم

پـــــه هـــــره خونـــــه او کوټـــــه او پـــــه در اوور وریـــــږي
کومـــــه کوټـــــه او خونـــــه وژاړم، کـــــوم در وژاړم

وزیرســـــتان وانـــــهٔ وژاړم کـــــه دا زړهٔ پیښـــــور
لغمـــــا ن وژاړم کـــــه هلمندکـــــه هشـــــنغر وژاړم

تـــهٔ دَ بـــارودو ګـــردو ړونـــد کـــړې زهٔ دې هـــم نـــهٔ ویـــنم
ســـــتا ســـــترګې وژاړم کـــــه دغـــــه خپـــــل نظـــــر وژاړم

جـــرأت بـــه غـــواړي تـــش پـــه دې بانـــدې بـــه کار وهٔ نـــهٔ شي
پـــه ځـــاے دَ اوښـــکو کـــه دَ وینـــو ســـمندر وژاړم

ابـــراش پـــه دوه ځایـــه مـــین یـــم اخـــر څـــهٔ وکړمـــه
هلتـــه کابـــل او کـــه نـــه دلتـــه پیښـــور وژاړم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library